

PREGLED PREMIJERNO IZVEDENIH PREDSTAVA U HRVATSKIM KAZALIŠTIMA U RAZDOBLJU OD 1. SIJEČNJA DO 31. SVIBNJA 1998.

I.S.TURGENJEV
MJESEC DANA NA SELU

Premijera: 7. siječnja 1998.

Prevoditelj VLADIMIR GERIĆ; Redatelj PAOLO MAGELLI; Dramaturginja ŽELJKA UDOVIČIĆ; Suradnica redatelja ALENA SLUNEČKOVA; Scenograf MILJENKO SEKULIĆ; Kostimografi LEO KULAŠ i SVJETLANA VIZINTIN; Suradnica za pokret SNJEŽANA ABRAMOVIĆ; Postav šminke i frizure VENO MACH; Oblikovatelj rasvjete OLIVIJE MAREČIĆ; Glazba: I. APPELT, D. ŠOSTAKOVIĆ, B. OKUDŽAVA, KHALED; Asistentica dramaturga NINA SKORUP

Igraju: PJER MENIČANIN (Arkadij Sergejevič Islajev, bogat vlastelin); ANJA ŠOVAGOVIĆ DESPOT (Natalija Petrovna, njegova žena); KJAJA ŠOŠKIĆ KATONA (Kolja, njihov sin); DIJANA BOLANČA (Vjeročka, njihova štićenica); INGEBORG APPELT (Ana Semjonovna Islajeva, Islajevljeva majka); KSENIJA PAJIĆ (Lizaveta Bogdanovna, prijateljica); DRAŽEN KÜHN (Schaaf, Nijemac, kućni učitelj); BORIS SVRTAN (Mihajl Aleksandovič Rakitin, kućni prijatelj); GORAN NAVOJEC (Aleksej Nikolajevič Beljajev, student, Koljin učitelj); SRETEN MOKROVIĆ (Afanasij Ivanovič Boljšincov, susjed); GORAN GRGIĆ (Ignatij Iljič Špigeljki, liječnik); FILIP ŠOVAGOVIĆ (Matvej, sluga); MIRJANA MAJUREC (Katja, sluškinja);

Osjećaj za dramsku situaciju Turgenjev otkriva već u svojoj prozi, jer je i ona dramatična na svoj način, i napregnuta, i zanimljiva. Težeći opservaciji, detalju, onome što čovjeka odaje ili određuje, njegov realizam, ili čak naturalizam, usredotočen na životne činjenice, situacije i uvjete u kojima čovjek boravi, nije grub, on je, naprotiv, turgenjevski poetičan i pročišćen. No, Turgenjevjev realizam nije jednosmjern, već višeslojan, elementaran, ali ne i ograničen. Njegov karakter zna razmišljati, maštati, boriti se, nadati. On je i tužan i smiješan, jer su uvjeti u kojima živi dosadni i skućeni. Karakteri oslikavaju međusobno djelovanje između čovjeka i prirode. Čak i njihova trenutna stanja izrastaju u prirodne pojave, tumačeći jedni druge, otkrivajući se i, kao dvije nepoznanice u jednadžbi života nose uvijek drugu vrijednost, ovisno o odnosu u koji jedni s drugima stupaju.

KAZALIŠTE "MARIN DRŽIĆ" DUBROVNIK
Teatar Bursa

ANGELO LONGONI
MUŠKARCI BEZ ŽENA

Premijera: 9. siječnja 1998.

Prevoditelj BORIS B. HROVAT; Redateljica SNJEŽANA BANOVIĆ; Scenograf JOSIP IVANOVIĆ; Izbor kostima DANICA DEDIJER; Skladateljica PAOLA DRAŽIĆ - ZEKIĆ; Oblikovatelj svjetla ZORAN MIHANOVIĆ

Igraju: IGOR HAJDARHODŽIĆ i MARO MARTINOVIĆ

"Muškarci bez žena" zabavna je i ujedno gorka komedija koja se bavi nemogućnošću tridesetogodišnjaka da žive u svijetu zrelih ljudi i ljubavnih osjećaja. Ovaj uvijek prisutan problem, zbog socijalnih prilika, izraženiji je posljednjih godina. Priča je to o dvojici muškaraca, čudesnom duetu, novinaru i saksofonisti, samcima čija se konverzacija uglavnom odvija oko teme žene. Novinar je otvoren, zgodan, uzbudljiv, ima uspjeha kod žena, siguran u sebe, pomalo cinik, pomalo diletant. Saksofonist je osor, stidljiv, neurotičan, samoironičan, povučen, sklon alkoholu. (...) Strah da budu ono što jesu slijedeći svoje stvarne osjećaje dovodi dvojicu prijatelja do granica slabosti i nemogućnosti priznanja svojeg stvarnog afektivnog života. "Muškarci bez žena" predstavljaju, bez sumnje, jedno od najreprezentativnijih djela Angela Longonija.

SATIRIČKO KAZALIŠTE KEREMPUH

IVANA BAKARIĆ
SEX, LAŽI I MOTORNE PILE

Premijera: 10. siječnja 1998.

Redatelj i scenograf VINKO BREŠAN; Kostimografkinja IRENA ŠKARICA; Glazba MARIO MIRKOVIĆ; Scenski pokret BLAŽENKA KOVAČ

Igraju: IVANA BAKARIĆ i TARIK FILIPOVIĆ

Prije skoro trideset godina ljudi su zakoračili na Mjesec, a danas možemo kupiti zemljište na Marsu. Zastrašujući napredak! No, koliko daleko smo stigli u poznavanju i odgonetavanju svojih bližnjih? (Pogotova kad su ti bližnji suprotnog spola.) Ovo je, naravno, bilo retoričko pitanje! Žene i muškarci učinit će sve što je u njihovoj moći ne bi li ostavili senzacionalan dojam na svoje izabranike i izabranice. Onaj/ona tko ima poteškoća u komuniciranju ili je jednostavno dosadan ili nezanimljiv individuum, uvijek može posegnuti za nekim priručnikom. Ako postoje recepti za sarmu, zašto ne bi postojali i recepti za osvajanje srdaca! Oni koji ne žele slušati tude savjete, mogu dati oglas u novine. To je jedinstvena prilika da o sebi napišete bezočne laži, a da u njih slijepo vjeruju. (...) "Umjetnicima" pomoć sa strane nije potrebna, jer su oni iznad životnih banalnosti. Dakle, naši su se junaci upoznali na različite načine i ljudi su jedni za drugima sve dok ne postanu ljudi jedni od drugih.

IVANA BAKARIĆ, Sex, laži i motorne pile

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U SPLITU

PAVO MARNIKOVIĆ

SOLUMOV KRAJ

Narodna povijesna drama po motivima Leszeka Kolakowskog

Praizvedba: 15. siječnja 1998.

Redateljica NENNI DELMESTRE; Scenografkinja DINKA JERIČEVIĆ; Kostimografkinja IRENA SUŠAC; Izbor glazbe LINA VENGOECHEA; Koreografija BORIS TONIN NIKIĆ; Oblikovatelj svjetla ZORAN MIHANOVIĆ; Lektorica JAGODA GRANIĆ; Oblikovatelj zvuka IVICA BILIĆ; Asistentica scenografa HELENA BALDASAR

Igraju: ČEDO MARTINIĆ (Jahve, jedini i vječan); MILAN PLEŠTINA (Sotona, i on jedini i vječan); NENAD SRDELIĆ (Gavril, barmen u vječnosti prisutan); ELVIS BOŠNJAK (Solum, kralj, zanesen u vječnosti); TRPIMIR JURKIĆ (Zaharija, kraljev savjetnik, čestit); NIKOLA IVOŠEVIĆ (Dvorski kipar, krivovjernik); ILIJA ZOVKO (Ministar policije, ateist); MILIVOJ BEADER (Jerolim, vođa sa sjevera, Jahvin sljedbenik); ARIJANA ČULINA, SNJEŽANA SINOVČIĆ ŠIŠKOV, TAJANA JOVANOVIĆ, BRUNA BEBIĆ TUDOR, NIVES IVANKOVIĆ (Kraljeve žene); BRUNA BEBIĆ TUDOR, NIVES IVANKOVIĆ (Eva, barska zabavljačica); DANIJEL DUJMOVIĆ, ANTE KRSTULOVIĆ, IVAN POGORELIĆ, VJEKO FRANCESCI, OLIVER KOSOVIĆ, LUKŠA REGIO, MILAN ZDRAVKOVIĆ (Vojnici)

Ono što "uništava" Soluma i priskrbiljuje mu neumoljiv i lako predvidiv kraj, upravo je njegov pogrešan osjećaj kako je vječan i svemoćan. Ništa nije takvo i nitko nije takav. Svi koji su u lancu (a svi su u njemu), uvjetovani su svima - kad-tad. Ali je Solum toga najmanje svjestan. Sve pretpostavke koje su Solumu date da bude sjajan vladar - a koje su sve sadržane u snažnom biblijskom motivu slobodne volje - njemu ne služe ničemu, jer on s tom voljom radi to što radi: naime sve proigra i, naravno, za sve popravke upropaštenog više ne preostane dovoljno "vječnosti".

NENNI DELMESTRE, iz razgovora za programsku knjižicu

KAZALIŠTE "MARIN DRŽIĆ" DUBROVNIK

DARKO KAVAIN

PEPELJUGA

predstava za djecu i mladež

Premijera: 16. siječnja 1998.

Redatelj DARKO KAVAIN; Scenograf MARIN GOZZE; Skladateljica PAOLA DRAŽIĆ - ZEKIĆ; Izbor kostima ANJA VLAHINIĆ - DALMATIN; Slikar izvođač MIŠO BARIČEVIĆ; Koreograf MILJENKO VIKIĆ; Oblikovatelj svjetla ZVONKO HABAZIN

Igraju: FRANE PERIŠIN (Antonio, kralj); IZMIRA BRAUTOVIĆ (Antonia, kraljica); MIRKO MATIĆ (Toni, mladi princ); BRANIMIR VIDIĆ (Kraljev savjetnik i prinčev prijatelj); RANKA ĐUROVIĆ (Tina, Rinina sestra); KATARINA RANA (Rina, Tinina sestra); NINA HLADILO (Hilda, njihova majka i Pepeljugin maćeha); ANTONEA GJAJA (Pepeljuga, bajna djeva); NIKOLA GRUBELIĆ (Marko, dobri pastir i Pepeljugin prijatelj); ROMANA OSTOJIĆ (Rusica, dobra vila)

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ZAGREBU

WILLIAM SHAKESPEARE

KRALJ LEAR

Hrvatska praizvedba: 20. svibnja 1882. HNK u Zagrebu

Premijera: 23. siječnja 1998. HNK u Zagrebu.

Prevoditelj ANTUN ŠOLJAN; Redatelj IVICA KUNČEVIĆ; Dramaturginja LADA KAŠTELAN; Scenograf IVICA PRLENDER; Kostimografkinja DANICA DEDIJER; Glazba NEVEN FRANGEŠ; Koreografkinja MILA RACKOV; Mačevanje SANJIN KOVAČIĆ; Oblikovatelj svjetla VLADIMIR KAZDA; Jezična savjetnica ĐURĐA ŠKAVIĆ; Asistenti redatelja ROKO GRBIN, TEA GJERGJIZI; Asistent scenografa ANTE SERDAR; Asistentice kostimografkinje KATARINA RADOŠEVIĆ, MARTINA FRANIĆ

Igraju: VANJA DRACH (Lear, britanski kralj); MIRO ŠEGRT (Francuski kralj); IVAN JONČIĆ (Vojvoda od Burgundije) MUSTAFA NADAREVIĆ (Vojvoda od Cornwalla, muž Regani); SINIŠA POPOVIĆ (Vojvoda od Albanyja, muž Gonerili); TOMISLAV STOJKOVIĆ (Grof od Kenta); ZVONIMIR ZORIČIĆ (Grof od Glostera); LIVIO BADURINA (Edgar, Glostеров sin); MLADEN VULIĆ (Edmund, nezakoniti Glostеров sin); ZIJAD GRAČIĆ (Oswald, dvorski u službi Goneril); KRUNO VALENTIĆ (Starac, Glostеров kmet); VJENCESLAV KAPURAL (Liječnik); ŽARKO POTOČNJAK (Luda); DUŠAN GOJIĆ (Plemić, u pratnji Cordelije); LEAROVE KĆERI: ENA BEGOVIĆ (Goneril), VANJA MATUJEC (Regan), NATAŠA DORČIĆ (Cordelia); ADAM KONČIĆ*, DANIJEL LJUBOJA*, DAMIR ORLIĆ*, JANKO RAKOŠ*, HRVOJE SEBASTIJAN* (Vitezovi u Leareovoj pratnji, Glasnici); IOAN BARBU, ZORAN GRGIĆ (Dvorjani, časnici); ĐURO HERCEC, SILVIO PAVLETIĆ, DRAGUTIN SCHMIDT (Leareova pratnja); RADMILA ORTYNSKI (Dvorjanka); IVICA HUČIĆ, BRANKO POČUĆ, DANIJEL ŠENIČNJAK, NIKOLA ŠOLIĆ (Vojnici)

* studenti Akademije dramske umjetnosti

U kazalištu Kralj Lear odvija se na pozornici. Čak i u najiluzionističnijoj scenografiji dekoracija je uvijek proizvoljna. U filmu pejzaž je realan. Od svih kraljevskih Shakespeareovih drama Kralj Lear vjerojatno najviše zahtijeva uvođenja u pejzaž. Ali izbor pejzaža u Learu, i opet možda više negoli u bilo kojoj drugoj drami, ujedno je izbor kostima, i povijesnog vremena. Pitanje: gdje? u Kralju Learu ujedno je pitanje: kada? Bahtinov "vremenomjesto", kronotop, u filmu ima drugačiji stupanj konkretnosti nego u kazalištu. U Shakespeareovim dramama drugo mjesto, druga povijesnost istovremeno je druga univerzalnost. Štoviše, često je druga suvremenost.

J. KOTT, Ran ili konačni Lear

KAZALIŠTE ITD

MISLAV BRUMEC
OTMICA

Praizvedba: 29. siječnja 1998.

Redatelji: SLAVKO JURAGA, LEON LUČEV, EDITA MAJIĆ, PETAR VEČEK; Scenograf MARKO STANIĆ; Kostimografkinja KATARINA RADOŠEVIĆ; Dramaturginja MARIJANA NOLA; Oblikovatelj rasvjete MILJENKO BENGZ

Igraju: EDITA MAJIĆ, SLAVKO JURAGA, LEON LUČEV

Postoje li u generaciji što dolazi oni koji imaju svoje ideale? Budući da postoje i budući da su njihovi ideali zrcaljenje društvenih ideala, ideala novca i moći bez duhovnih ili društvenih primisli, nije li onda umrijeti za te ideale doslovce smiješno, glupo i ironično? (...) Je li najnoviji tekst Mislava Brumeca triller, ljubavna drama ili društvena satira? Kako žanrovski odrediti ovaj tekst, koji je doista opisan u skladu s dobrim suvremenim trillerom, ali koji tužno i ironično pokazuje odnos muškarca i žene među čije plahte su se zapleli čitavi križarski ratovi i koji istodobno otkriva tri od bezbroj mogućih izbora mlade generacije u suvremenom svijetu te i ishode njihovih izbora. Tekst Mislava Brumeca nedvojbeno pripada devedesetim godinama ovog stoljeća. Nemoguće je odrediti njegov žanr.

MARIJANA NOLA

ZAGREBAČKO KAZALIŠTE MLADIH

SAM SHEPARD
PRAVI ZAPAD

Premijera: 8. veljače 1998.

Prevoditelj IVAN MATKOVIĆ; Redatelj LEO KATUNARIĆ; Suradnica redatelja KSENIJA ČORIĆ; Scenograf DRAGO TURINA; Kostimografkinja DORIS KRISTIĆ; Oblikovatelj svjetla SAŠA MONDECAR; Oblikovatelj tona FRANJO VLAHOVIĆ; Jezična savjetnica ĐURĐA ŠKAVIĆ

Igraju: ZORAN ČUBRILO (Austin); KRISTIJAN UGRINA (Lee); BRANKO SUPEK (Saul Kimmer); ZDENKA MARUNČIĆ (Mama)

Drama Sama Shepada "Pravi zapad" praizvedena je u kazalištu San Francisco's Magic Theatre 1980. godine kao nastavak šestogodišnje suradnje pisca s tim kazalištem. Te iste godine postavljena je u New Yorku, a iduće u Londonu. "Pravi zapad" dio je prilično velikog Shepardovog opusa (s četrdeset godina imao je četrdeset napisanih drama) u koji se istodobno i uklapa i razlikuje. Uklapa se time što i "Pravi zapad" progovara iz Shepardove opsjednutosti ironizacijom mita, bolje rečeno mitova. Prvo je ironizacija magijske razine mita kroz mitske situacije. U "Pravom zapadu" očita je rekreacija mita o Kainu i Abelu, ali kroz ironijsku verziju. U Sheparda nema moraliziranja originalne verzije po kojoj zao brat ubija dobrog, svi su jednako ne-dobri.

SANJA NIKČEVIĆ, Prava istina o American Dreamu

ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE KAZALIŠNA KUĆA PULA

KORDELIJA PALADIN
PORUKA SA ASTERONA

Premijera: 12. veljače 1998.

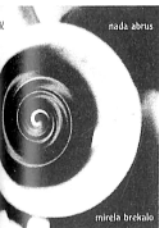
Redatelj ROBERT RAPONJA; Dramaturginja TATJANA ŠUPUT RAPONJA; Scenografija SATKA SHEHU; Glazba NEVEN RADAKOVIĆ; Oblikovatelj svjetla DENIS GRGORINIĆ; Izbor kostima HELENA MINIĆ

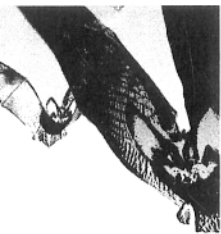
Igraju: MIRELA BREKALO (Ksenija); BORKO PERIĆ (Luka); JADRANKA ĐOKIĆ (Adela); NADA ABRUS (Paula)

U našim običnim građanskim domovima sve pršti od drama i sukoba izazvanih najviše bijednim životnim prilikama u kojima se danas i ovdje živi; prilike su to u kojima vladaju nesigurnost i svakojaki strahovi. Svakodnevica je puna kriza i nevolja, prepreka i problema koje treba rješavati jedan za drugim; bez predaha, nevolje samo naviru, i ponekog tako zatrpaju da se pod njima slomi.

U takvom jednom kriznom trenutku zatičemo junake ovoga kazališnog komada, koji nam otkriva četiri osobe u njihovim neprilikama, zapetljane u probleme od kojih neki izgledaju čak i nerješivi. (...) Ovaj je komad žanrovski određen kao crno-ružičasta komedija, s pravom: nije to ni potpuna drama, jer obiluje humorom i ironijom; a nije ni čista komedija jer joj je tema "teška", a sadržaj vrlo ozbiljan.

TATJANA ŠUPUT-RAPONJA, O "Poruci sa Asterona" Kordelije Paladin

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE IVANA pl. ZAJCA RIJEKA

JOHANN STRAUSS

ŠIŠMIŠ

Die Fledermaus, opereta u tri čina

Premijera: 14. veljače 1998.

Libreto C. Haffner - R. Genè prema vodvilju Meilhaca i Halèvyja

Adaptacija i prepjev IVICA KRAJAČ; Dirigenti NADA MATOŠEVIĆ i KRUNOSLAV KAJDI; Redatelj IVICA KRAJAČ; Scenograf ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ; Kostimograf ŽELJKO NOSIĆ; Koreograf i pomoćnik redatelja VALERI MIKLIN; Asistent redatelja BORIS VIČEVIĆ; Zborovoda NADA MATOŠEVIĆ, Koncertni majstor ANTE FARINA, Korepetitori EGLE TROŠELJ, ROBERTO HALLER

Uloge: VOLJEN GRBAC (Gabriel von Eisenstein, rentijer); MIRELA TOIĆ, MILENA MORAČA (Rosalinde, njegova supruga); BOJAN ŠOBER (Frank, upravitelj zatvora); ROBERT KOLAR, MIRKO ČAGLJEVIĆ (Dr. iur. Isidor Falke, kućni prijatelj); OLGA ŠOBER (Adele, sobarica kod Eisensteinovih); PREDRAG SIKIMIĆ (Princ Orlofsky); ZRINKO SOČO (Alfredo, tenor svjetskog glasa); EROL MĻAKAR (Dr. Blind, odvjetnik); ZDENKO BOTIĆ (Frosch, tamničar); LJUBOV KOŠMERL (Ida, balerina, Adelina polusestra) SLAVKO SEKULIĆ (Ivanuška, majordomus u dvorcu)

Solisti baleta: OXANA BRANDIBOURA/CRISTINA DICU, VALERI RASSKAZOV/DMITRI ANDREITCHOUK/VALERI MIKLIN

Baletni ansambl: SVETLANA ANDREITCHOUK, DMITRI ANDREITCHOUK, CARLOS ARAYA, JELENA BAGARIĆ, CRISTINA DICU, ANTONIJA DRUŽETA, TENA FERIĆ, SILVIJA FONTANA, BENJAMIN HRUPAČKI, ZORAN JAKŠIĆ, KRISTINA KAPLAN, VITALI KLOK, ANDREI KOTELES, SVETLANA KRUTOVA, ADRIANA LAZSEA, DANIJELA MENKINOVSKI, MARINA MIHAJLOVNA, ANNA PONOMAREVA, VALERI RASSKAZOV, DAN RUS ALEKSANDRU, PAULA RUS, OLGA SANDALIĆ, TAJANA ŠKUNCA, IRINA TANASE, ELENA VERECHTCHAGINA

Orkestar i zbor Opere Hrvatskog narodnog kazališta Ivana pl. Zajca Rijeka

Igra je glavna tema "Šišmiša", ona je njegova dramaturška okosnica; kazališna "igra u igri" je ono oko čega se okupljaju likovi iz dokonog bečkog visokog društva, jer... igra je sastavni dio njihovog života: oni se sastaju, družu, zabavljaju, udvaraju, intrigiraju... pripremaju jedni drugima psine, da bi se (često puta i vrlo okrutno) našalili na račun svog najboljeg prijatelja ili prijateljice.

IVICA KRAJAČ, *Radost igre u glazbi, plesu i smijehu*

GLUMAČKA DRUŽINA HISTRION ZAGREB

BORISLAV VUJČIĆ

KAD KRALJU NE SVIDA SE GLUMA

Praizvedba: 21. veljače 1998.

ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE Kazališna kuća PULA

Redatelj ZORAN MUŽIĆ; Skladatelj ARSEN DEDIĆ; Scenograf MILJENKO SEKULIĆ; Kostimograf ŽELJKO NOSIĆ; Oblikovatelj svjetla ALEKSANDAR MONDECAR

Igraju: DAMIR LONČAR (Vođa); MIA BEGOVIĆ (Prvakinja); FRANJO KUCHAR (Peare); IGOR MEŠIN (Shake); PREDRAG VUŠOVIĆ (Luda); MARINA POKLEPOVIĆ (Mlada glumica); ŽARKO SAVIĆ (Čuvar knjiga); HRVOJE HANDL (Glumčina)

Radnja se događa u sjeni i svjetlu Dvora.

Radnja ove proširene jednočinke događa se u elizabetinsko vrijeme, negdje na pustopoljini u blizini Helsingora, "kad se ni na pozornicu ni na glumca nije gledalo s poštovanjem, niti im se pridavala bilo kakva važnost". Dapače, glumce i dramske pisce držalo se, piše G.B. Harrison u Uvodu u Shakespearea, osobama "sumnjive egzistencije, za koje se vjerojatno nitko nije mnogo zanimao, dok nisu bile uvučene u kakav skandal ili poslužile kao žrtve neke neslane šale." Nekoć je prvi glumac bio sam pjesnik (tragodos). Eshil, uvodeći drugog i trećeg glumca, pomiče i utemeljuje sasva novo značenje glumca. Glumac je u početku tumačio određenu situaciju koru i publici, osobito u prologu, a to mu je bila jedna od njegovih najranijih funkcija. Odgovarao je na pitanja pjesnika/glumca. Glumac je tijekom vremena, uporno i strpljivo, ne bez nelagodna, osvajao pozornicu. Postao je njezino ishodište.

BORISLAV VUJČIĆ, Danak

TEATAR 101

WILLIAM SHAKESPEARE

OTELO

Premijera 22. veljače 1998.

u disco-clubu The Best

Pevoditelj MILAN BEGOVIĆ; Adaptacija, režija, izbor glazbe BOŽIDAR OREŠKOVIĆ; Suradnici VILIM MATULA, SRETEN MOKROVIĆ, NINA VIOLIĆ, ZIJAD GRAČIĆ, BARBARA VICKOVIĆ, LJILJANA GVOZDENOVIĆ, STIPE SMOKROVIĆ, MILJENKO BENCEZ, SAŠA MONDEKAR, IKA ŠKOMRLJ, ELIZABETA KUMER, MAJA FILIČIĆ-IVEZIĆ, ILIJA SMOLJENOVIĆ, KONI RIMANIĆ, SNJEŽANA SAMAC, SAŠA NOVKOVIĆ, DARKO PUTAK

Igraju: BOŽIDAR OREŠKOVIĆ (Otelu); SRETEN MOKROVIĆ (Jago); NINA VIOLIĆ (Desdemona); BARBARA VICKOVIĆ (Emilia); ZIJAD GRAČIĆ (Cassio); VILIM MATULA (Roderigo); DARKO BRKLJAČIĆ (Lik I.); MARIJO ŠKALIĆ (Lik II.)

Besmrtni je Will Shakespeare superzvijezda. Od soneta, preko komedija do epskih tragedija, nitko nije bio bolji od njega - zapravo nitko nije bio dobar kao on. Vjerojatno je najbolji pisac svih vremena. Nakon kratke karijere konjušara (onodobnog parkirališnog dečka) pridružio se skupini Globe Theatre players kao radnik za ispmoć i uspeo se do glumca s povremenim malim ulogama. Onda je postao pjesnik i dramatičar s punim radnim vremenom. Nakon dugačke i uspješne karijere povukao se u rodni Stratford, naslijedio očevo plemstvo i završio vijek kao pravi engleski džentlmen.

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U SPLITU

P.I. ČAJKOVSKI

TRNORUŽICA

fantastični balet u tri čina s prologom

Hrvatska premijera: 5. studenoga 1950., HNK Zagreb

Premijera: 23. veljače 1998., HNK Split

Glazba P.I. ČAJKOVSKI; Scenarij (prema priči CHARLESA PERRAULTA) I. A. VSEVOLOŽSKI i M. I. PETIPA

Koreograf MARIUS PETIPA, BORIS TONIN NIKIĆ; Dirigent HARI ZLODRE; Scenograf ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ; Kostimografkinja NAIDA KROMIĆ; Oblikovatelj svjetla ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ, MIROSLAV MAMIĆ

Uloge: ANTONIO RELL (Kralj); TANJA CVITANOVIĆ (Kraljica); BRUNA REIĆ (Aurora); DIMITRIJ RODIKOV (Princ Desirè, Kraljević); NONNA ČIČININA (Carabosse, Vila Zlobe); ALBINA RAHMATULJINA (Vila Jorgovana); LEV ŠAPAŠNJKOV, IVICA PETRIĆ, IGOR ROGALSKI, MARAT BEŠIMOV (Prinčevi); MIRCEA HURDUBAE (Majstor ceremonije); VANA ROJE (Dadilja); OLGA MARDANOVA, MARIJANA MAREVIĆ, JOLANDA ŠPIKA, SABINA MONI, KORANA BILAN (Vile varijacija); ALBINA RAHMATULJINA (Princeza Florestan); KAZIMIR MARDANOV (Plava ptica); MARIJANA MAREVIĆ, IVICA PETRIĆ (Mačka); SNJEŽANA RADICA, LEV ŠAPAŠNJKOV (Mazurka); KORANA BILAN, ROZA NASTOSKA, SABINA MONI, OLGA MARDANOVA (Drago kamenje); LEV ŠAPAŠNJKOV, IGOR ROGALSKI, KAZIMIR MARDANOV, NIKŠA DE MARCHI, MARAT BEŠIMOV, DANIEL JACAR (Pratnja vila); ROZA NASTOSKA, TEA ALIČIĆ, SNJEŽANA RADICA, BLANKA GALIĆ, MAJA SUTON, LORINA DRAGIČEVIĆ, KRISTINA DUIĆ, PAOLA TABELLINI, NINA RENDIĆ (Pratnja vile Jorgovane)

Orkestar HNK Split: ALEXANDER ANDRUSENKO, JULIAN NECHITA, TIBOR BAUER, LOVRENCO JAKIČEVIĆ, GORDANA BAKOVIĆ, TOMISLAV KAZIJA, PANAJOT PANKOV, ASTRID JAKIČEVIĆ, KRSTOMIR MARINKOVIĆ, ANA TOŠIĆ (I. violine); MAJDA GOLUŽA, NADA KUZMIĆ, HANA GRGIĆ, GRETA KITTL, GABRIJELA GRUBIĆ, FRANJO SENEŠ, ANITA MIŠEETIĆ, NENSI ZEBIĆ (II. violine); IGOR SMODAY, ŽASMINA POKROVAC, NIKOLA MILAŠEVIĆ, JASENKA NOVAKOVIĆ, BORIS MITOV, DARKO NIKOLIĆ (viole); PJOTR TARASINKIJEVIĆ, NATALIJA JARMOLSKAJA, TONČO ČAVAR, BERNARDA ČAVAR, ALOJZ MEDVED, VERONIKA TUDOR (violončela); MIJO MIŠEETIĆ, SONIBOJ DONKOV, DRAGAN VASIĆ (kontrabasi); SNJEŽANA JELAVIĆ, ZVONIMIR BOLDIN, JASENKA ANTERIĆ (flaute); SANJA MILIĆ, SRĐAN BENZON, IVAN BORČIĆ (Klarineti); TOMISLAV KURTE, KRSTO PETIJEVIĆ (Fagoti); ALEXANDER TOKARENKO, LJUDEVIT POTZA, JERZY KONIECZNI, PETAR PELICARIĆ (horne); NIKŠA KAČIĆ, BRANKO PELICARIĆ, TONČI VIDOŠEVIĆ (Trube); MIRO PUŠIĆ, NIKOLAJ DRONGOVSKIJ, ĐORĐE RADOVNIKOVIĆ (tromboni); PREDRAG SVAČIĆ (tuba); DUNA LUČEV (harfa); Zoran marjanović (timpani); ŽELJKO HAIŠOK, RADE SAVIĆ (udaraljke); ZVONIMIR BOLDIN (voditelj opernog orkestra)

Uspavana ljepotica postala je sinonimom jedne od najuspješnijih Petipinih koreografija, koja je punim sjajem predstavila akademsku baletnu vještinu. Naime, balet kod Petipe prestaje biti zamjenom za puku mimiku i plesne točke počinju služiti izražavanju emocija i radosti pokreta kao takvog, a njihova brojnost i raznovrsnost daje svakom članu baletnog ansambla priliku da se iskaže.

SELMA JEANNE COHEN, iz knjige Ples kao kazališna umjetnost

GRADSKO KAZALIŠTE KOMEDIJA

DRAGO BRITVIĆ - ALFI KABILJO

TKO PJEVA ZLO NE MISLI

zagrebački musical

Praizvedba: 27. veljače 1998.

Libreto i tekstovi pjesama DRAGO BRITVIĆ; Glazba i aranžmani ALFI KABILJO; Redatelj VLADO ŠTEFANČIĆ; Dirigent TOMISLAV UHLIK; Asistent dirigenta DUŠKO ZUBALJ; Scenograf DRAGO TURINA; Kostimografkinja ELVIRA ULIP; Svečane kostime za gospode Bagarić, Brešković, Elegović Balić, Durbešić i Grabarić kreira BRANKA DONASSY; Koreografkinje SONJA KASTL i LILI ČAKI; Suradnica koreografkinja BRANKA KOLAR; Zborovođa BRANKO STARC; Pomoćnik redatelja i inspicijent ZLATKO KELNERIĆ

Igraju: IVICA ZADRO (Tata/Franjo Šafranek/pedesetogodišnjak, "pater familias"); SANDRA BAGARIĆ (Ana, Franjina supruga, privlačna tridesetogodišnjakinja); LUKRECIJA BREŠKOVIĆ (Mina, Anina nešto starija sestra, gotovo ukućan obitelji Šafranek); BORIS PAVLENIĆ (Pjer Šafranek, "Mali Perica" - kao sedamdesetogodišnji povratnik iz Kanade, sponzor i pokretač predstave); DRAŽEN ČUČEK (Fulir, Kicoš, folirant, pozivni udvarač, kućni prijatelj); MILA ELEGOVIĆ BALIĆ (Marijana, vlasnica Salona za glačanje i "druge usluge"); RICHARD SIMONELLI (Producent - redatelj, snalažljivi organizator, s devizom "ništa nije nemoguće"); JOSIP FIŠER (Miškec, dimnjačar); VERONIKA DURBEŠIĆ (Pepa, Miškecova supruga); DENIS GRABARIĆ (Bajsica, udovica, trač-baba /koja je vidjela i bolje dane/); HRVOJE KATANIĆ, ROBERT ZORIĆ, DOMINIK KRIŽNJAK (Mali Perica, lik iz mjuzikla); SAŠA BUNETA (Karlek, pjesnik-novinar, samac, Marijanin uzaludni tajni obožavatelj); MLADEN KATALINIĆ (Brusač noževa); DINO VOLIĆ (Kolporter); BORIS ŠTEFANČIĆ, SAŠA MAROTTI (Konobari, momci za sve)

Baletni ansambl Kazališta "Komedijska": ANA GRUDEN, ANA HANIĆ, KRISTINA DELAVEC, PETRA NOVOSEL, VESNA KERETIĆ, ANA FIRŠT, PIKA VONČINA, VLATKA MAREKOVIĆ, SILVIJA PAVOŠEVIĆ, MORANA PAŠKIJEVIĆ, MLADEN MORDEJ VUČKOVIĆ, BERISLAV HUNSKI, DEJAN JAKOVLJEVIĆ, BORIS

JABMROVIĆ, PERICA LOZANČIĆ i VIOREL DASCALU. Sudjeluju zbor i orkestar kazališta "Komedijska"

Svako iščitavanje "Dnevnika malog Perice" s nakanom da se kao musical pripravi za scenu, bilo bi danas neprimjereno i unaprijed osuđeno na neuspjeh ako ne bi vodilo računa i o činjenici da su milijuni gledatelja već upoznali Majerova lica i saživjeli se s ožračenjem DNEVNIKA u ekranimiranoj Golikovu viđenju, filmu "Tko pjeva zlo ne misli". I upravo ta činjenica usložnjava pristup, autorima, redatelju i svima koji su dragovoljno prihvatili rizik nove avanture.

DRAGO BRITVIĆ

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ZAGREBU

PETAR ILJIĆ ČAJKOVSKI

EVGENIJ ONJEGIN

Lirski prizori u 3 čina (7 slika)

Hrvatska praizvedba: 30. listopada 1897. u Zagrebu.

Premijera: 28. veljače 1998.

Opera Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu.

Libreto prema Aleksandru Puškinu napisali M. I. ČAJKOVSKI i K. S. ŠILOVSKI; Opera se izvodi na ruskom jeziku.

Dirigent VLADIMIR KRANJČEVIĆ; Redatelj GEORGIJ PARO; Scenografkinja i oblikovateljica svjetla DINKA JERIČEVIĆ; Kostimografkinja ULRIKE SCHLEMM; Koreograf i pomoćnik redatelja MILJENKO VIKIĆ; Zborovoda ROBERT HOMEN; Baletni majstor LJILJANA GVOZDENOVIĆ; Asistentica redatelja STEPHANIE JAMNICKY

Uloge: JASENKA GALIN-PERINIĆ, DIANA HILJE, NEDE MARTIĆ (Larina, vlastelinka); ZORICA ANTONIĆ, ANTONIJA KOVAČEVIĆ, ŽELJKA MARTIĆ, ANA PUSAR-JERIĆ (Tatjana); CECILIJA CAR, MARTINA GOJČETA (Olga); MARIJA KLASIĆ-KAJMAR, BRANKA SEKULIĆ (Filipjevna); AURELIO KOKEZA, JOSIP LEŠAJA, SOTIR SPASEVSKI (Evgenij Onjegin); HRID MATIĆ, ZRINKO SOČO (Vladimir Lenski); DALIBOR HANZALEK, MARIJAN JURIŠIĆ, IVICA ŠARIĆ, IVICA TRUBIĆ (Knez Gremin); DAVOR RADIĆ, IVICA VDOVIĆ (Kapetan); Tomislav BORIĆ, ŽELJKO GROFELNIK, DALIBOR HANZALEK, IVICA VDOVIĆ (Zarecki); ZVONIMIR IVANOVIĆ, NEVEN MRZLEČKI, TVRTRKO STIPIĆ (Triquet); Seljaci, vlastelini, petrogradsko plemstvo, časnici.

Radnja se zbiva u Rusiji, oko 1825., dijelom na imanju Lariniovih, a dijelom u Petrogradu.

Balet: Ruski ples - ANDREJ BARBANOV, ALEXANDRU BARBU, MARK BOLDIN, DOMAGOJ VRBLJANIN, DIANA KUNEVA, ANŽELIKA MAROVIĆ-MATIĆ, RADMILA ORTYNSKI, MIRJANA STIPIĆ; ORKESTAR, ZBOR, SOLISTI I ANSAMBL BALETA HRVATSKOGA NARODNOG KAZALIŠTA U ZAGREBU; Koncertni majstori GEZA BALAZ, MOJCA RAMUŠČAK; Zamjenice koncertnog majstora ELEONORA ERNOIĆ, IDA CAVALLIERI; Jezični savjetnici NATAŠA HRŽIĆ, RADOMIR VENTURIN; Studij uloga i korepeticija DARIJANA BLAČE, NINA COSSETTO

Kakav je Onjegin Čajkovskog? Iako se Čajkovski protivio njegovu postupku prema Tatjani, nije mogao izbjeći stanovito autobiografsko poistovjećenje s njim, ali svakako manje nego Puškin, koji njegove postupke mnogo bolje objašnjava. Promatrajući i doživljavajući likove tek u odnosu na Tatjanu, Čajkovski ga je označio glazbom u kojoj ima naglašene superiornosti i hladnoće. Ne odriče mu eleganciju, pa čak i stanovit obzir u prizoru kad odbija Tatjanu, a neposredno prije dvoboja u duettinu u kanonu s Lenskim budi u njemu sumnju u opravdanost vlastitih postupaka. Ali bez Puškinove društvene situiranosti, socijalno neodređen, lišen stanovitih bajronovskih kvaliteta, Onjegin Čajkovskog ostaje tek naglašeni individualac koji u težnji za višim ciljevima najprije odbija iskrenu ljubav mlade djevojke, a zatim ubija prijatelja.

MARIJA BARBIERI, Što znači Onjegin današnjem slušatelju?

GRADSKO KAZALIŠTE MLADIH SPLIT

Dramski studio za mladež

IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

TRI PRIČE IZ DAVNINE

(Bratac Jaglenac i Sestrica Rutvica, Šuma Striborova, Kako je Potjeh tražio istinu)

Premijera: 3. ožujka 1998.

Adaptacija i režija GORAN GOLOVKO; Kostimografkinja MARIJA ŽARAK; Umjetnička rekvizita, maske i oglavlja NIVES ČIČIN - ŠAIN; Glazbeni suradnik MARIO BOŽIĆ; Jezična savjetnica JAGODA GRANIĆ

Sudjeluju: MARINA VUČIĆ, GORAN PAVLOV, LANA BARIĆ, REA HADŽIOSMANOVIĆ, DAMIR POLJIČAK, NATAŠA JANJIĆ, SLAVEN ROGOŠIĆ, VIŠNJA PENTIĆ, MARIN TUDOR, MAJA GRLOVIĆ, IVAN PLAZIBAT, BORIS MILETIĆ

Ljepota izričaja Ivane Brlić Mažuranić, dinamika pripovijedanja, jezično bogatstvo i pregršt slika stvorenih u mašti koja ne poznaje granica bili su samo neki od razloga za scensko traženje jedne istine o nama samima i svijetu u kojem živimo. Počeli smo s Jaglencem i Rutvicom, čija djetinja čistoća i čvrstina vjere pobjeđuje zlo nastalo u ratnom vrtlogu, nastavili s pričom o plemenitošću trpljenja u šumi obiteljskih odnosa i potom završili tragajući za smislom svega oko nas. Pokušali smo razumjeti Potjeha. I sve to kroz IGRU - igru riječi, zvukova, ritmova, pokreta, boja i oblika. Pođite s nama pred zlatan dvor Svarožičev, gdje je svaki dan proštenje i veselje, gdje se neprestano pričaju najljepše priče i gdje se stvarnost zrcali u beskonačnom kolopletu borbe Dobra i Zla. Ondje gdje smo se učili davanju bez ostatka.

TEATAR & TD

BOBO JELČIĆ / NATAŠA RAJKOVIĆ
USPORAVANJA

Praizvedba: 17. siječnja 1998., MMTM
Premijera: 5. ožujka 1998.

Redatelj BOBO JELČIĆ; Dramaturginja NATAŠA RAJKOVIĆ; Scenograf SAMO LAPAJNE; Kostimografkinja ĐURĐA JANEŠ; Glazba LUKA ZIMA; Oblikovatelj rasvete MILJENKO BENCEZ; Oblikovatelj tona BRANKO VODENIČAR;

Igraju: ANA KARIĆ, KATARINA BISTROVIĆ-DARVAŠ, NATAŠA DANGUBIĆ, TVRTKO JURIĆ, DRAŽEN ŠIVAK

I koliko god proces radanja predstave bio otvoren za promjene i provjere, gotova predstava ne smije iznevjeriti opravdano očekivanje zaokruženosti. Očekivanje priče. Priča ove predstave je sačinjena od niza inicijalnih fragmenata, koje istovremeno određuje i kojima je određena. Jednostavno, prestaje potreba za strogim kontroliranjem priče, ako se glumac ponaša opušteno i koristi govor svoj svagdanji kao način komunikacije, a pritom izgovara tekst koji mu je, u najvećoj mogućoj mjeri, autentičan. Rasterećena obveze da nešto pametno ispriča, da nešto važno zaključi, priča postaje istovremeno otvorena i zatvorena, prepuštena kontekstu u koju ju se poželi staviti. Priča na kraju samu sebe nenametljivo ispriča, ostavljajući pritom prostor atmosferi, koju se ionako najčešće pamti. Pa, ako se predstava ipak treba tematski odrediti, neka tema bude atmosfera.

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE IVANA pl. ZAJCA RIJEKA

RANKO MARINKOVIĆ
GLORIJA (mirakul)

Premijera: 6. ožujka 1998.

Redatelj LJUBIŠA GEORGIEVSKI; Dramaturg DARKO GAŠPAROVIĆ; Scenograf DALIBOR LAGINJA; Kostimografkinja RUŽICA NENADOVIĆ SOKOLIĆ; Oblikovatelj rasvete DENI ŠESNIĆ; Scenski pokret VALERI MIKLIN; Izbor glazbe DARKO GAŠPAROVIĆ, LJUBIŠA GEORGIEVSKI; Jezična savjetnica VERA BADURINA

Igraju: ECIJA OJDANIĆ (Sestra Magdalena. Glorija); GALLIANO PAHOR (Rikardo Kozlović, Floki Flèche); SLAVKO ŠESTAK (Biskup); LIVIO BADURINA (Don Jere); NENAD ŠEGVIĆ (Don Zane); DENIS BRIŽIĆ (Don Florijo); ASIM BUKVA (Toma); EDITA KARAOĐOLE (Majka); Paparigasi: ADOLF ŠPORN - trombon, MIODRAG SVEŠKO - tuba, ELVIS MENDIKOVIĆ - klarinet; Clowni: NENAD KITAK, ZDENKO BABIĆ, MILAN ERAKOVIĆ, ALOJZ USENIK.

Ako je još uopće moguć život izvan kiča, trivijalnosti i sapunice; ako je još moguć čovjek kao biće zbiljske, makoliko tjeskobne i krvave, egzistencije, a ne tek općega banaliteta; ako je moguća supstanca a ne tek od nje posvema ispražnjena ljuska; ako je, napokon, ipak i usprkos svemu, u svijetu nazočan i duh a ne samo materija - tada je, i jedino tada, moguća drukčija "Glorija". Takova "Glorija" koja bi pokrenula zapretane silnice našega unutarnjeg jastva, a potom ih usmjerila spram beskrajne složenosti čovjekova odnosa sa svijetom i Bogom.

DARKO GAŠPAROVIĆ, *Mirakul kao drama tranzicije identiteta*

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U OSIJEKU

ZLATKO BOUREK/SANJA IVIĆ
BEČARAC
farsa

Premijera: 6. ožujka 1998.

Redatelj, scenograf, dizajner rasvjete i kostimograf ZLATKO BOUREK; Dramaturginja SANJA IVIĆ; Skladatelj IGOR VALERI; Koreograf ZORISLAV ŠTARK; Asistent režije DARKO MILAS; Asistentica kostimografa KATARINA RADOŠEVIĆ; Solo vokal KRUNOSLAV KIČO SLABINAC

Igraju: VJEKOSLAV JANKOVIĆ (Bečar); SANDRA LONČARIĆ (Bečaruša); HRVOJE BARIŠIĆ (Brico); JASNA ODORČIĆ (Bogatuša); MARIO RADE (Prijatelj); TATJANA BERTOK (Kuma); MILENKO OGNJENOVIĆ (Dida); ANA STANOJEVIĆ (Baba); RADOSLAVA MRKŠIĆ (Vrag); AUGUSTIN HALLAS (Smrt); Članovi plesne skupine HNK u Osijeku: MILICA SABO, MARGARETA CELING, SNJEŽANA HORVAT, SANJA DODIĆ, IVANA KREŠIĆ, DIJANA TAKAČ (Djevojke) i MATO IVIĆ, ELVIS MATIĆ, DALIBOR TORDINAC, DRAŽEN RUMORA, VUK OGNJENOVIĆ, ZORISLAV ŠTARK (Mladići)

Umjetnički postupak BEČARCA bi se mogao najlakše definirati kao kazališno uprizorenje slika, simbola i ravničarske etno-tradicije Slavonije u jasnom ritmu deseteračkih distiha. Distiha koji je jezik momaka i djevojaka ovoga kraja, jezik naroda koji puno radi, puno jede i ima pozitivan stav prema životu. To je također postupak koji nastoji stvoriti teatar figuracije kao jedinstvo riječi, ritma, glazbe, pokreta i radosti na sceni. Bečarski stihovi kao izvor energije, puni poruge, dosjetke ili ironije jedinstven su okvir otvorenog i iskrenog kazališta. Kazališta razumljivog i ovdje u Slavoniji i svugdje u svijetu.

SANJA IVIĆ, *Na slavonskim kazališnim daskama*

ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE

Kazališna kuća Pula

VEČER OPERNIH JEDNOČINKI

Premijera: 7. ožujka 1998.

Orkestar Istarskog narodnog kazališta

Dirigent ZORAN NOVAČIĆ; Redatelj ANTUN PETRUŠIĆ; Asistent redatelja DORA RUŽDJAK - PODOLSKI; Scenograf i oblikovatelj rasvjete ALEKSANDAR AUGUSTINČIĆ; Izbor kostima ELVIRA ULIP; Glazbeni suradnik DANIJELA PETRIĆ; Koncertni majstor DANIJELA MENDIKOVIĆ

1. jednočinka: ANTONIO SALIERI: *PRVO GLAZBA, ZATIM RIJEČI*

(komična opera u jednom činu)

Libreto GIANBATTISTA CASTI; Instrumentacija TOMISLAV FAČINI

Izvođe: BILJANA KESERIĆ/KATJA RADOŠ (donna Eleonora); NIKOLINA KOREČIĆ (Tonina); ALEN RUŠKO (Pjesnik); NEVEN PALEČEK (Skladatelj)

Skladatelj i pjesnik dobili su narudžbu od svojih mecena da u roku od četiri dana napišu operu za neku dvorsku svečanost. Njih dvojica se prepiru da li je uopće moguće napisati operu u tako kratkom roku i što je pri tome važnije: glazba ili riječi...

2. jednočinka: GAETANO DONIZETTI: *RITA*

(komična opera u jednom činu)

Libreto GUSTAVO VAEZ; Instrumentacija ANTUN PETRUŠIĆ

Izvođe: LARISA MARAK/NATAŠA ŠURONA (Rita, vlasnica gostionice); STJEPAN ŠKRINJARIĆ/NIKŠA RADOVANOVIĆ (Beppe, njezin drugi muž); RONALD BRAUS (Gasparo, njezin prvi muž)

Vlasnica gostionice Rita uživa u životu nakon što je u požaru izgubila kuću i prvog muža grubijana koji ju je ponekad znao i tući. Preselivši se u Bergamo uzela je za drugog muža plahog i bojažljivog papučara Beppea, koji dopušta da ga Rita ponizuje i maltretira iako poslušno obavlja sve poslove u kući...

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U VARAŽDINU

MIROSLAV KRLEŽA

MICHELANGELO BUONARROTI, KRISTOFOR KOLUMBO - *DVIJE LEGENDE*

Premijera: 11. ožujka 1998.

Ideja, adaptacija i režija BORNA BALETIĆ; Scenograf i kostimograf SVEN STILINOVIĆ; Dramaturški suradnik GORAN SERGEJ PRISTAŠ; Suradnica na tekstu Kora MIRJANA SINOŽIĆ; Asistent redatelja STOJAN MATAVULJ

Igraju: MARINKO PRGA (Michelangelo Buonarroti); STOJAN MATAVULJ (Kristofor Kolumbo); LJILJANA BOGOJEVIĆ (Vittoria Colonna); ALEN LIVERIĆ, DARKO PLOVANIĆ, MIRJANA SINOŽIĆ (Famulusi, Kor); GORDANA JOB, ZDENKO BRLEK, BERISLAV TOMIČIĆ (Kor); IVAN HORVAT (Papa)

Priroda koja je stvorena Kolumbu je dovoljno beskrajna. Njegovo je znanje o daljini jednako znanju o Nepovratu. U odlasku ima samo umiranja, a nikako povratka. Kolumbo plovi brodom koji boluje iznutra. Njegov brod postao je svijetom. I kao što pretjerano debelom čovjeku samo smeta njegovo ranije tijelo, tako i ovom svijetu smeta njegova ranija plovnost. Taj svijet treba kataklizmu. Taj je brod postao bakljom, katastrofom koja nema konzekvence. On treba propasti niušto jer nema suprotnosti. Njega izjeda bolest koja nije od otrova, nego od njegove vlastite strukture. On će umrijeti jer hoće dalje, a dalje nema. Svjestan te izrasline i suvišnosti superstrukture, Kolumbo nudi privid slobode, nudi žrtvu prirodi. On će prvi otići u zvijezde. Ostali ostaju ostavljeni. Kolumbo može birati - biti žrtvom slobode, žrtvom Globusa ili otići tamo gdje je priroda već odradila svoje, tamo gdje stvarivši nisu onakve kakvima ih vidimo, jer su dovoljno daleko da naša sadašnjost bude njihova prošlost.

GORAN SERGEJ PRISTAŠ, Put mišljenja ili mišljenje puta

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE IVANA pl. ZAJCA RIJEKA

IL DRAMA ITALIANO

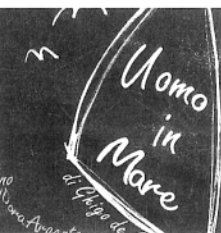
UOMO IN MARE

di Ghigo de Chiara

Debbutto: 14 marzo 1998.

Adattamento e Regia NINO MANGANO; Scene e Costumi DORA ARGENTO; Luci BORIS BLIDAR; Consulenza musicale AMATO AMATI

Personaggi e interpreti: ROBERTO DELLA CASA (Ugo); ALIDA DELCARO (Luisa, sua moglie); GIULIO MARINI (Il Dottor Kappa); CLAUDIO TRIONFI (Il Presidente Beta); CHIARA COLOMBO (La segretaria Alfa); BRUNO NACINOVICH (Il Consigliere Gamma); CLAUDIO TRIONFI (Il Ragionier Mauri); BRUNO NACINOVICH (L'Ingegnere Moretti); ROSSANA GRDADOLNIK (Silvia, sua figlia; poi Hostess); LUCIO SLAMA (Il Comandante); TONI PLEŠIĆ (L'Ottico,

L'Assicuratore Galli); LUCIO SLAMA (Il Veggente Habib)
Suggeritrice SINTIA LACMAN; Direttrice di scena LILI ŠVRLJUGA

De Chiara ovoj suptilnoj, gorkoj priči pristupa svojom vazda suptilnom ležernošću. Priča je prožeta ironijom, onom ironijom koja je bila jedna od posebnih značajki ali i vrlina koje su resile pisca. To je ironija koja koja nikada ne poprima oporost sarkazma, te "ironija koja pokazuje zube" kako to označava grčki etimon. De Chiara nije, dakako, bio neosjetljiv na indignatio koja pokreće stihove već naprotiv, u mnogim je prigodama bio spreman žestoko reagirati i uputiti svoje otrovne strijele spram isprazne ritualnosti teatarskog života i iskrivljenosti našeg kulturnog sustava. Ali bi blagost naspram čovjeku, nesavršenom biću, uvijek nadvladavala u piscu koji se nije previše pouzdavao u savršenstvo.

MARIO MORETTI. *Između psihologije i psihoanalize*

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U SPLITU

Scena 55

DUBRAVKO MIHANOVIĆ

BIJELO

Paizvedba: 14. ožujka 1998.

Redatelj i scenograf IVAN LEO LEMO; Kostimografkinja MIRELA MARUNČIĆ; Glazbeni suradnik ŽELJKO HAJŠOK; Oblikovatelj svjetla MIROSLAV MAMIĆ; Organizator Scene 55 IGOR GUDIĆ;

Igraju: ILIJA ZOVKO (Majstor); JOSIP ZOVKO (Mali)

Slučajno, voajerski, upadamo u sobu dvoje ljudi, u prostornu klaustrofobiju, u klaustrofobiju uma... Zatičemo dva lika, apsolutno nesvesna kazališne konvencije špijuniranja... Ti likovi nose dvije identične atmosfere - bola, tuge, usamljenosti - dok je ono što govore sasvim različito. Ne govore ništa spektakularno. Polako vrte prepoznatljive teme i situacije, koje su rječitije od naoko eksplicitnijeg diskursa. Ponovo se upoznajemo s činjenicom da nema komunikacije i da egzistiraju samo velika usamljenost i osamljenost, pritisnute bolom - ne specifičnim nego svakodnevnim. Na kraju predstave, konačno, imaju s kim biti usamljeni.

IVAN LEO LEMO, *Prozor u bijelo*

KAZALIŠTE "MARIN DRŽIĆ" DUBROVNIK

MARIN DRŽIĆ

ARKULIN

Premijera: 20. ožujka 1998.

Redatelj IVICA KUNČEVIĆ; Dramaturg PETAR BREČIĆ; Scenograf IVICA PRLENDER; Kostimografkinja DANICA DEDIJER; Skladatelj NEVEN FRANGEŠ; Koreograf MILJENKO VIKIĆ; Oblikovatelj svjetla: ZORAN MIHANOVIĆ; Jezični savjetnik MIŠE MARTINOVIĆ

Igraju: PERO KVRGIĆ (Arkulin); JASNA JUKIĆ (Vukava, susjeda Arkulinova); DARKO KAVAIN (Marić, Ančicin zaručnik); NERMA KRESO (Ančica, njegova nevjesta, udovica); FRANE PERIŠIN (Viculin, Lopuđanin, brat Ančicin); BRANIMIR VIDIĆ (Negromanat); NIKO KOVAČ (Tripe Kotoranin); IVICA BARIŠIĆ (Kućivrat, vlah); MIREJ STANIĆ (Milica); NIKOLA GRUBELIĆ (Milov, sluga Arkulinov); IVO MRČELA (Kandžiljer); DINO BAJRAMOVIĆ (Manjak Kamdžiljerov); MARIJAN KOCKOVIĆ (Ljubovnik)

Arkulinu je Negromant dvojnjak, Mariću i Viculinu - izaslanik (Tu je zametnuta Držićeva duboka filozofija glume i glumca, osobito glumca koji se javlja kao jedini izaslanik onih koji ne mogu dalje, a taj izaslanik uvijek vodi do smrti, itd., što u ovom brzom nacrtu nije važno).

U kuću se napokon ulazi. Ali tko je tamo na svom mjestu? U sjedalici, kao na zadnjem prijestolju veličanstveno i ukočeno sjedi - ne zna se tko, Arkulin ili Negromant. Prizor je smrtne razine i izgleda. Ančica koju je matičar držao tu pokraj, istrgne se i bježi - u publiku.

Nema Arkulina, nema ni Marića, ni Viculina. Samo liječnik - pogrebnik zatvara vrata.

PETAR BREČIĆ, *Iz pisma Ivici Kunčeviću*

ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE

Kazališna kuća Pula

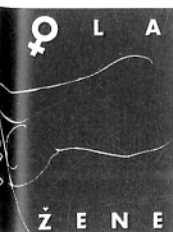
J. B. P. MOLIERE

ŠKOLA ZA ŽENE

Premijera: 25. ožujka 1998.

Redatelj JASMINKO BALENOVIĆ; Scenograf MAKSIMILIJAN FERLIN; Kostimografkinja MARINA ŠTEMBERGAR; Jezični savjetnik BOŽIDAR SMILJANIĆ; Oblikovatelj svjetla DENIS GRGORINIĆ; Pomoćnik redatelja SANDRO SILJAN

Igraju: HRVOJE ZALAR (Arnolphe, Gospodin de la Souche); DIJANA VIDUŠIN (Agnese, Arnolpheova šticećenica); MATIJA FERLIN (Horace, Agnesin obožavatelj); VOJISLAV STOJKOVIĆ STOLE (Alain, seljak, Arnolpheov sluga); GORDANA MATANA (Georgette, seljanka, Arnolpheova sluškinja); DRAŽEN BRATULIĆ (Chrysalde, Arnolpheov prijatelj); BOŽIDAR SMILJANIĆ (Henrique, Chrysaldeov šurjak); BERISLAV MUDROVIĆ (Oronte, Horaceov otac i Arnolpheov stari

prijatelj); ROMINA VITASOVIĆ (Bilježnik)

U komediji "Škola za muževe" (1661.) i u "Školi za žene" (1662.), replici na prvu "Školu", Moliere se zaustavlja na pitanju odgoja djevojaka i položaju žene u obitelji kao društveno-moralnom pitanju svoga vremena. Tradicionalnim shvaćanjem braka i odgoja sučeljuje nova shvaćanja i postaje zagovornik ljubavi, a protivnik braka koji je bio zaključivan između roditelja kao svaki drugi trgovački ugovor. Nisu bili rijetki slučajevi da su djevojke koje ga nisu htjele prihvatiti završavale u samostanu. Moliere je na taj način postao metom svih onih koji su željeli zaustaviti stvaranje novih odnosa u obitelji i zadržati stare navike. Posebno su u redovima svećenstva napadali njegovu "smionu" gledišta. (...) ŠKOLA ZA ŽENE klasična je komedija u najmanju ruku dvoznačnog naslova, je li to "škola" koju pohađaju muškarci kako bi bili...?... prema ženama, ili žene kako bi bile?.... prema muškarcima (ili sebi samima).

JASMINKO BALENOVIĆ

SATIRIČKO KAZALIŠTE KEREMPUH

BORIVOJ RADAKOVIĆ
MISS NEBODERA ZA MISS SVIJETA

Premijera: 2. travnja 1998.

Redatelj i scenograf PETAR VEČEK; Asistent scenografa DADO KULENOVIĆ; Asistent redatelja MARIJANA NOLA; Kostimografkinja DAVORKA DUGAČKI; Glazba LUKA KUNČEVIĆ

Igraju: VANDA BOŽIĆ (Iva Rukavina, misica); RenÈ Bitorajac (Buraz/Krešo, Ivin brat); GORAN GRGIĆ (Cobra, prijatelj od Krešoja); ELIZABETA KUKIĆ (Marta Križić, teta od Ive); JADRANKA ELEZOVIĆ (Melita, stara od Ive); BETI LUČIĆ (Lna, prijateljica); ANA-MARIJA BOKOR (Mirna, cura od Krešoja); MLADEN CRNOBRNJA (Slavek, sused); NENAD CVETKO (Tom, Ivin frajer)

Tema je ovaj put fenomen "missomanije", ali se ovaj tekst zapravo više bavi sudbinama žena i nekako su žene ovdje pravi "stupovi društva" i pravi heroji svakodnevnice. I zamišljaju one, te naše male hrabre ženice, sve moguće i nemoguće načine preživljavanja, od različitih prezentacija kojekakvih proizvoda po stanovima do obrađivanja malih vrtova koji stidljivo vire iza nebodera u gotovo svim novozagrebačkim naseljima.

Smijeh i radost u malim i naoko nevažnim životnim situacijama, užitak u maštanju o velikim uspjesima koji se ipak uvijek događaju drugima, skupljanje hrabrosti za svaki novi dan u kojem se mora očuvati krhko dostojanstvo ugrožavano svakodnevno do ponižavanja, bit će temeljni prostor u kojem se lica kreću, braneći se i psokama i smijehom od loše hrane, zagađenog zraka, mračnog neba, glupih riječi i govora glupana-dopola pismenih a u drugoj polovici nedotupavih hoštaplera, punjenih ptica iz kokošinca u kojem se legu trula jaja naše svakidašnjice - zagledana u budućnost.

PETAR VEČEK

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ZAGREBU

IVO BREŠAN
NIHILIST IZ VELE MLAKE
Komedija u pet činova

Praizvedba: 4. travnja 1998.

Redatelj JOŠKO JUVANČIĆ; Scenograf ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ; Kostimografkinja INGRID BEGOVIĆ; Skladatelj PERO GOTOVAC; Dramaturginja SANJA IVIĆ; Suradnica za scenski pokret MARE SESARDIĆ; Oblikovatelj svjetla VLADIMIR KAZDA; Aistentica redatelja NORA KRSTULOVIĆ; Asistent scenografa ANTE SERDAR; Jezični savjetnik JOŠKO ŠEVO; Savjetnica za španjolski jezik NATAŠA STANIĆ; Savjetnik za njemački jezik MARTIN SANDHOP

Igraju: IVO KADIĆ (Zvone Zulim, glava obitelji, umirovljenik); DANKO LJUŠTINA (Toma, njegov sin, načelnik općine); IVKA DABETIĆ (Nada, Tomina žena); MIRTA ZEČEVIĆ (Sandra, srednjoškolka, njihova kći); ALEN ŠALINOVIĆ (Stipan, mladi desničar, njihov sin); KATIJA ZUBČIĆ (Smilja, Zvonina kći); ŠPIRO GUBERINA (Mate Lokas, njezin muž, općinski vijećnik, liberal); VEDRAN MLIKOTA (Bone, mladi klerik, njihov sin); BRANKA CVITKOVIĆ (Ana Handke, Zvonina sestra); VLADIMIR KRSTULOVIĆ (Fritz Handke, njezin muž); MILJENKO BRLEČIĆ (Ernest, njihov sin); MARIJA KOHN (Marta Čikeša, druga Zvonina sestra); IVAN BRKIĆ (Ante Čikeša, njezin muž); IVO GREGUREVIĆ (Emilio, njihov sin, argentinski bogataš); LJUBOMIR KEREKEŠ (Miki Zulim, sin pokojnog Zvoninog brata Vice); BARBARA VICKOVIĆ (Manuela, Emiliova zaručnica); JOŠKO ŠEVO (Tihomir kalina, odvjetnik); SVEN ŠESTAK, ADAM KONČIĆ*, KRUNOSLAV KLABUČAR*, ROBERT UGRINA*, IVICA PUCAR*, VANDA VUJANIĆ, HRVOJE SEBASTIJAN*, ZORAN GRGIĆ, DRAGUTIN SCHMIDT, IOAN BARBU (Mještani, grobari, pijanci, novinari).

* studenti Akademije dramske umjetnosti

Radnja se događa u manjem primorskom gradiću u naše vrijeme.

Za ljude poput Zulimovih savjest je promjenjiva kategorija isto kao i karakter, koji se uglavnom "čuva u ormarima". Njihov je život čvrsto ukorijenjen u tradicionalnim vrijednostima: obitelj, domovina, Bog... Nihilisti su smetnja koja ih može usporiti, ali ne i zaustaviti. Njihova mašta, kojom brane svoje osnovne vrijednosti u životu, neiscrpna je i često obiluje oporim humorom, humorom koji tjera na smijeh, prošaran gorčinom. I taj je gorki smijeh iskupljenje svih naših Zulima koji računaju, kombiniraju, mijenjaju stranke, žude za novcem i vlašću. Smijeh koji dokazuje da postajemo ljudskiji samo ako smo u stanju rugati se samima sebi.

SANJA IVIĆ. Riječ dvije o Zulimovima

OTVORENA SCENA "BELVEDER"

ROBERT KALAPSA-ŠPOLJAR

CIMERI

erotska komedija sjene

Premijera: 5. travnja 1998.

Redatelj FILIP LIČANIN; Styling SANJA HRSTIĆ; Izrada lutaka ROBERT K. ŠPOLJAR; Oblikovatelj svjetla ALAN VUKELIĆ

Igraju: ANA KVRGIĆ (Žena s tri točkice); PETRA KORVA (Žena s crvenom kosom); FILIP LIČANIN (Micek na vrućem limenom krovu); NEBOJŠA ZELIČ (Homoseksualac s pedigreeom); LJILJANA ŠOLIĆ (Gazdarica snova); ROBERT KALAPSA ŠPOLJAR (Stranac u noći); BOJAN LAKOŠ (Voaer s greškom)

"Erotska komedija sjene" - kako autor označava "Cimere", jedne gledatelje će oduševiti, a druge vjerojatno razočarati, ali nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Naime, većina erotskih elemenata u ovoj predstavi, nema sumnje, prelazi u vulgarnu pornografiju koja - zbog svojih "sirovih strasti", pa čak i prostakluka - može zasmetati i one gledatelje koji su sa spolnosti skinuli sve društvene ili moralne koprene. To se naročito odnosi na dio predstave u kojem se igrom sjena pomoću lutaka - iz realnosti prelazi u iluzijsku percepciju.

Dakako, "Cimeri" nisu nastali slučajno ili nekom zabunom. Radi se, očito, o namjernom bacanju odslika stvarnosti u lice gledatelja kako bi prepoznali sebe ili svoju okolinu. Stoga se s pravom može reći da najnovija predstava Otvorene scene Belveder otvoreno i hrabro prezentira kritički odnos prema duhovno i materijalno osiromašenoj stvarnosti.

BORISLAV OSTOJIĆ

DRAMSKO KAZALIŠTE GAVELLA

BERNARD - MARIE KOLTÉS

ZAPADNO PRISTANIŠTE /QUAI OUEST/

Premijera: 7. travnja 1998.

Prevoditelj ZLATKO WURZBERG; Redatelj KRZYSZTOF WARLIKOWSKI; Dramaturg IVICA BULJAN; Scenograf i kostimograf MALGORZATA SZCZESNIAK; Oblikovatelj svjetla OLIVIO MAREČIĆ; Glazba LEGEN; Slikar maske FADIL HANUŠIĆ; Video NORA KRSTULOVIĆ; Asistentica redatelja NORA KRSTULOVIĆ; Asistentica kostimografa BARBARA BOUREK; Savjetnica za španjolski i kvečua NATAŠA STANIĆ; Glazbeni savjetnik PAWEL MYKIETYN; Glazbena produkcija LEGEN & JULIO ŠIMUNKOVIĆ, CHRISTIAN KANAZIR

Igraju: BOŽIDAR ALIĆ (Maurice Koch); KSENIJA PAJIĆ (Monique Pons; HELENA BULJAN (Cecile); EDITA MAJIĆ (Claire); SLAVKO BRANKOV (Rodolfe); FILIP ŠOVAGOVIĆ (Charles); RANKO ZIDARIĆ (Fak); SRETEN MOKROVIĆ (Abad)
Scenski glazbu izvode: LEGEN, BANDISTI IZ GORIČANA i KJAJA ŠOŠKIĆ KATONA

Voljeti ovaj komad, i otkriti ga, otkriti točnost njegova pisma, glazbeno savršenstvo njegove kompozicije, i dati se terorizirati tijekom tjedana proba, zalogom koji nam nameće: njegove ambicije, njegovi nemiri, neizmjerljive i neispunjene žudnje posve su današnje, a ne od prije dvadeset godina. To je možda poteškoća: nos nam je priljubljen uz stvarnost koju ne znamo vidjeti. Bernard Koltés nam je pokazuje: ni patetičnu, ni sentimentalnu, ne rada nikakvu nostalgiju, ostaje ono što jest: tvrda, ali u krpama, počupana i zgusnuta, razbojnička i smiješna u isti mah.

PATRICE CHEREAU, QUAI OUEST

DRAMSKI STUDIO SLIJEPIH I SLABOVIDNIH "NOVI ŽIVOT"

Borislav Vujčić: PAUČINA PUČINE

neuokvirene slike i usidreni dani

Praizvedba: 7. travnja 1998.

Redatelj ZORAN MUŽIĆ; Scenograf DARKO BAKLIŽA, SVEN JONKE i NIKOLA RADELJKOVIĆ; Kostimografkinja MARIJA ŠARIĆ BAN; Skladatelj ARSEN DEDIĆ; Oblikovatelj svjetla ALEKSANDAR MONDECAR; Asistentica redatelja JELENA NIKOLIĆ

Igraju: VOJIN PERIĆ (Fran, prvi svjetioničar); ANITA MATKOVIĆ (Sena, njegova žena); FRANJO KUCHAR /gost/ (Luka, drugi svjetioničar i Karlo, čovjek iz kapetanije); MARINA ZONTA (Lana, njegova žena)

Ova drama napisana je, ne stideći se skromnih uzleta, na tragu starog, neriješeno problema o kojemu je svojedobno Nietzsche mrio pitajući se u Rodenju tragedije kako je Schopenhauer mislio tragediju. Nietzsche je iz Drugog dijela knjige Svijet kao volja i predodžba izlučio Schopenhauereove riječi: "Ono što svemu tragičnom daje osebujan polet da se uzvisi jest buđenje spoznaje da svijet, da život ne može pružiti pravo zadovoljenje, pa stoga nije vrijedan naše privrženosti: u tomu se sastoji tragički duh - on, dakle, vodi u rezignaciju". Nietzsche će, već u sljedećoj rečenici, zavapiti: "O, koliko mi je drukčije zborio Dioniz!"

Između volje i rezignacije, autor je izabrao posljednje. Ne samo u ovoj drami.

BORISLAV VUJČIĆ, Između volje i rezignacije

HVARSKO PUČKO KAZALIŠTE

JURE FRANIČEVIĆ PLOČAR
ŠAKA ZEMJE

Premijera: 13. travnja 1998.

Scenarij i režija MARIN CARIĆ; Oblikovatelj svjetla MILI ZANINOVIĆ

Igraju: MAJA BUDROVIĆ, VINKA SEDLAR, NIKOLINA TOMIČIĆ, PAVAO ROSSO, PROŠPER MILIČIĆ, VISKO ZANINOVIĆ, MILAN LAKOŠ, MARINKO JURIĆ, RALF-JACKY MILATIĆ

Redatelj Marin Carić poslužio se starim hvarskim običajem bdijenja uz pokojnika, tzv. "veljom" da bi pomoću stihova J. Franičevića Pločara izrekao neke istine o životu, smrti i prolaznosti. Kretanje na sceni i geste glumaca svedene su na najmanju mjeru tako da izgovorena riječ govori sama za sebe poetskom iskonskom snagom. U tragičnom osjećaju života, koje prevladava u predstavi, katkada ipak "bljesne" poneka iskra poetske slike ljepote i radosti života. Nakon svega ostaje "šaka zemje" koja nije natopljena ništavilom jer i patnja i neostvareni snovi u toj zemlji ili poneki "fritz" u kamenu nepresušno su vrelo nadahnuća i klica neuništiva života, koji unatoč svim nedaćama na škrtom otočkom prostoru ipak traje.

TIN KOLUMBIĆ, "Hrvatsko slovo", 1. svibnja 1998.

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U VARAŽDINU

ALAN AYCKBOURN
KAKO VOLI DRUGA STRANA

Premijera: 17. travnja. 1998.

Redateljica BARBARA ROCCO, Scenograf VELIMIR DOMITROVIĆ, Kostimografkinja KARMEN BUBANIĆ, Skladatelj DAVOR ROCCO

Igraju: MARIJA KRPAŃ (Fiona Foster); BORIS MIHOLJEVIĆ (Frank Foster); SUNČANA ZELENKA (Terry Phillips); ALEN LIVERIĆ (Bob Phillips); LJILJANA BOGOJEVIĆ (Marry Dobson); DARKO PLOVANIĆ (William Dobson)

Zamislimo komunikaciju između dva najdraža bića: žene i muža u nekom francuskom "bien fait pièce" i moderne verzije kao što je u komadu "Kako voli druga strana" U prvom slučaju bračne nevolje i nevjere rađaju se iz bračnih "volja" i "vjera". Dok u drugom slučaju komunikacija je zapravo slika "druge strane mjeseca" koja komunicira s prvom ili vidljivom stranom mjeseca - dakle to je slika što se nikada, kao tamnija strana mjeseca, ne može susresti s drugom stranom mjeseca - pa i naslov čitava komada sugerira takvu opasnu ili začudnu sliku komunikacije "jedne strane mjeseca", one osvijetljene i one druge strane mjeseca - one tamnije ili nama nepoznate. Slika je zapravo komična i kozmička: komunikacija je zamišljena kao dijalog Venere i Marsa ili bilo koja dva tijela u svemiru koja se, logikom putanje, nikada nisu srele niti se uopće mogu sreći.

ANTE ARMANINI, Ayckbournova druga strana mjeseca

KAZALIŠTE "MOJE GLEDALIŠĆE"
KULTURNI DOM ŠPANSKI BORCI

MIRO GAVRAN: MUŽ MOJE ŽENE
najbolj nora komedija

Svečana 200. izvedba: 17. travnja. 1998.

Prevoditeljica AMANDA VALIĆ; Redatelj Marjan Bevk; Kostimografkinja JANJA KORUN; Oblikovatelji svjetla SREČKO BREZOVAR, MIŠKO VREVIĆ

Igraju: IVO BAN (Jožek); IZTOK VALIĆ (Srečko)

Kazalište "Moje gledališće" koje djeluje u sklopu ljubljanskog Kulturnog doma Španski borci izvelo je 17.4.1998. godine svečanu 200. izvedbu predatve Mire Gavrana MUŽ MOJE ŽENE u režiji Marjana Bevka, a u interpretaciji Ive Bana i Iztoka Valića. Premijera je bila ujesen 1992. godine nakon čega je Moje gledališće uz izvedbe u Ljubljani imalo desetke gostovanja po Sloveniji i inozemstvu.

KAZALIŠTE "MARIN DRŽIĆ" DUBROVNIK

ALEKSEJ TOLSTOJ/ALEKSEJ RIBNIKOV
PINOCCHIO
Balet za djecu i mladež

Premijera 17. travnja 1998.

Koreograf i redatelj FARIT BIKBOULATOV; Asistent koreografa GOUSEL GALIOULLINE; Scenograf MIŠO BARIČEVIĆ; Kostime izradila RENATA SEKULOVIĆ; Glazbu prilagodio IVO TEPŠIĆ; Oblikovatelj svjetla ZVONKO HABAZIN; Prijevod s originala ILDOUS GALIOULLINE i IVAN LENERT; Lektor LUKO PALJETAK;

Baletni pedagozi: GOUSEL GALIOULLINE, LIDIJA MUJAN i ZRINKA JAPUNČIĆ; Korepetitori: IVO TEPŠIĆ, SANJA DRAŽIĆ, LARA HRDLIČKA

Glasove ozvučili: FRANE PERIŠIN (Pripovjedač, Karabas); NIKO KOVAČ (Tata Karlo); NILA MILIČIĆ-TEPŠIĆ (Pinocchio, Lisa Alisa i Pudlica Arteman)

Igraju: NIKOLINA KATIĆ, IVANA ČATIĆ (Pinocchio); NIKO KOVAČ (Tata Karlo); IVO MRČELA (Giuseppe); ZRINKA JAPUNČIĆ, VESNA VLADOVIĆ-RELJA (Karabas); ANA FALKONI, MIRNA GLAVAN (Pjero); EVELIN KLEČAK, ANA MATIĆ (Malvina); SANJA KARL, VALERIA CVJETOVIĆ (Lisa Alisa); MARTINA PEROVIĆ, VESNA VLADOVIĆ - RELJA (Mačak Basilio); TEA BRBORA, ANA FALKONI (Tartiljo); VASNA VLADOVIĆ - RELJA, MARTINA PEROVIĆ (Duremar); LUKRECIJA MILINKOVIĆ, TAMARA POPOVIĆ (Pudlica Arteman); MIHAELA KATIĆ, ŽELJKA KRALJ (Arlekin); ARIJANA BRKOVIĆ, IVA LATERZA (Kolombina); KATARINA RILOVIĆ (Mali Pjero); MIA DOBUD (Mala Malvina); UČENICI 3. i 4. RAZREDA (Leptirice i Krijesnice); UČENICI 1. RAZREDA I PRIPREMNI RAZRED BALETNI TEČAJ (Skakavci, žapci, pijavice, papučiće)

Svatko zna za veselog drvenog dječaka Pinocchia (Buratino), kojega je tata Karlo napravio od komadića drveta i s kojim se događaju svakakva čudesa. Ovaj svima voljeni junak prešao je na scenu iz poznate knjige Alekseja Tolstoja, a pomogli su mu u tome kompozitor Aleksej Ribnikov koji je skladao veselu i zanimljivu glazbu, književnik Bulat Okudgava i Juri Entin. Balet je osmislio koreograf i redatelj Farit Bikboulatov. Hrvatski tekst lektorirao je Luko Paljetak.

ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE
kazališna kuća Pula

TENNESSEE WILLIAMS
STAKLENA MENAŽERIJA

Premijera: 18. travnja 1998.

Preveo i preradio BOŽIDAR SMILJANIĆ; Redatelj, scenograf i kostimograf BOŽIDAR SMILJANIĆ; Pomoćnik redatelja i inspicijent GORAN PAVLJAŠEVIĆ

Igraju: MIRJANA SINOŽIĆ (Manda, majka); DRAŽEN MIKULIĆ (Tomislav, sin); JADRANKA ĐOKIĆ (Laura, kći); BORKO PERIĆ (Đimi, mladić koji dolazi u posjet)

Predma je "Staklena menažerija" drama u najpotpunijem smislu te riječi (za razliku od tragedije gdje junak unaprijed zna ishod i miri se s njim, u drami se junak koprcu, a Amanda i Laura se doista koprcaju), autor nije svoje djelo svrstao ni u ovu, niti u koju dramaturšku kategoriju. Govoreći o svom djelu, govori o sjećanjima i simbolima. Doista, koliko su Amanda, Tom i Laura simboli mali ljudi koji se beznažno hrvaju sa svojom neimaštinom i bezazlenim sudbinama pa tonu u sanjarijama, toliko je Jim simbol realista koji prihvaća život onakvim kakav jest, ali zna i kako se pronalazi put do uspjeha. Njih četvero doista su simboli, pa se djelo može svrstati u simboličko kazalište, iako je Williams, u punom smislu te riječi, realistički pisac s izraženom notom socijalne angažiranosti. U kolikoj je mjeri djelo doista sjećanje, najbolje svjedoče podaci o Williamsovoj mladosti, koji upućuju na priličnu mjeru autobiografskih elemenata u djelu. Djelo koje u tolikoj mjeri predstavlja sjećanje, prema Williamsu, može se uprizoriti na svaki, pa i najneobičniji način.

Božidar Smiljanić, O piscu, djelu i predstavi

DRAMSKO KAZALIŠTE GAVELLA

ROCK & ROLL
posvećeno njezinom/njegovom oprost

Premijera: 4. svibnja 1998.

Redatelj, koreograf i scenograf EMIL MATEŠIĆ; Asistentica režije IVA BIONDIĆ; Glazba MAJKE; Tišina URBAN & LUXY; Ženske riječi prema Oshou oživjele Iva i Bojana; Muške riječi prema Baretu ("Mršavi pas") i Urbanu ("XTC") Oživjeli Iva i Gale; Oblikovatelj svjetla BRANKO CVJETIČANIN; Kostimografkinja MIRJANA ZAGOREC

Kreirali i izvode: BOJANA GREGORIĆ, ILIJANA PIREL, JAKŠA BORIĆ, DRAGOLJUB LAZAROV i EMIL MATEŠIĆ

Začet u tami i rođen kroz naša tijela, rock+roll je iz života došao na stage. Bilo je gotovo nemoguće upoznati druge a biti okrenut ledima istima. Bilo je nemoguće voljeti a ne biti potpuno predan, potpuno posvećen. Sveci utopljeni u Bogu i rokeri utopljeni u sebi kupaju se u istom Oceanu, jedni do koljena a drugi do muda. William bi rekao: "To be or not to be..."

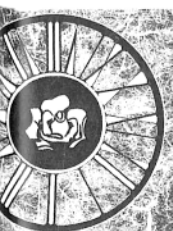
HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE IVANA pl. ZAJCA RIJEKA

LADA KAŠTELAN, POSLJEDNJA KARIKA

Premijera: 8. svibnja 1998.

Redateljica NENNI DELMESTRE; Scenograf DALIBOR LAGINJA; Izbor glazbe LINA VENGOECHEA; Izbor kostima ANTONIETA JURIC; Oblikovatelj svjetla ZORAN MIHANOVIĆ; Scenski pokret CARLOS ARAYA; Jezična savjetnica VERA BADURINA; Video zapis IZTOG ŽORŽ;

Igraju: EDITA KARADOLE (Služavka); ECIJA OJDANIĆ (Ona); ANDREA BLAGOJEVIĆ MANGANO (Majka); SABINA SALAMON (Baka); PREDRAG SIKIMIĆ (Majčin ljubavnik); DAVOR JUREŠKO (Bakin muž); RIAD LJUTOVIĆ (Njezin ljubavnik);

Glumci kućnog videa: ANDREA BLAGOJEVIĆ MANGANO (Mama); RIAD LJUTOVIĆ (Tata); PAOLA MANGANO (Ona)

...U nekoj vrsti briljantne dramaturške dosjetke autorica spaja tri neurotične točke u vremenu, dovodeći za isti stol unuku, majku i kćerku i njihove muškarce, kako bi zajedno proslavile svaka svoj trideset šesti rođendan, koji se navršava 1944., 1972. i 1994. Šefica ceremonijala je služavka s nevidljivom kosom u ruci i superiornim pregledom situacije. Neopterećen apriornom ozbiljnošću ni prevelikom osjećajnošću, pomalo suh, na osebujan način mjestimice vrlo duhovit dijalog otvara salonsku igru susreta triju vremena na različite načine obilježenih nemirima i poniženjima, o kojima se izbjegava govoriti, te ih se dodiruje uglavnom kroz živahnu bezbrižnost, šaljive detalje, igru približavanja i udaljevanja...

MARIJA GRGIČEVIĆ, Večernji list, 4.11.1994.

ZAGREBAČKO KAZALIŠTE MLADIH
u suradnji s KOREODRAMOM LJUBLJANA

SLAVKO GRUM / DAMIR ZLATAR FREY
ĐOGADAJ U GRADU GOGI

Premijera: 8. svibnja 1998.

Prema prijevodu MIRJANE HEČIMOVIĆ, jezik za predstavu oblikovali: gđa. ĐURĐA ŠKAVIĆ i g. Mladen Raukar

Redatelj, koreograf i scenograf DAMIR ZLATAR FREY; Dramaturginja MANI GOTOVAC; Kostimografkinja DORIS KRISTIĆ; Glazba: LAIBACH, ANTONIO VIVALDI; Lektor ĐURĐA ŠKAVIĆ

Igraju: KSENIJA UGRINA (Hana); URŠA RAUKAR (Gospoda Župecki/Francuska Marija); ZORAN ČUBRILO (Otmar Prelih, trgovački pomoćnik); SLAVICA JUKIĆ (Afra); NADA SUBOTIĆ (Tarbula, njezina sestra); EDVIN LIVERIĆ (Grbavac Teobald); VIDA JERMAN (Gospoda Prestopil); DORIS ŠARIĆ-KUKULJICA (Mirna žena); DAVOR BORČIĆ (Klikot, pisar); RAJKO BUNDALO (Julio Gaoit); MARICA VIDUŠIĆ (Tereza); KATARINA BISTROVIĆ-DARVAŠ (Juta); NAĐA NOLA (Netko drugi); SINIŠA RUŽIĆ (Pokojni natporeznik)

Grumov "grad" Goga kod Freya je stiješnjen u hodnik stare kuće s vratima i prozorima koji se otvaraju jedni prema drugima pa su ljudi sve vrijeme jedni drugima pred očima, svatko je pred svakim gledatelj i istraživač svojih "osobnih" trauma i opsesija, svoga svakojakog seksualizma koji je tu prva i posljednja odrednica ljudskosti. Frey te ljude prikazuje ikonografijom kakvu je u svojim dramama uspostavljao nedavno umrli poljski režiser Tadeusz Kantor, ali i u skladu s Grumovom napomenom da su stanovnici "čudnog" grada Goge "većinom već napustili život": kao skupinu groteskno individualiziranih ljudskih maski u strogoj, koreografiranoj mizansceni, u neprestanom hodu, u uhodenju i bijegu jedan od drugoga i jedan za drugim, svatko sa svojim kovčegom pod rukom kao da se opraštaju, iako je jasno da neće nikamo oputovati.

ANDREJ INKRET, teatrolog

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U SPLITU

FJODOR MIHAJLOVIĆ DOSTOJEVSKI
BRAĆA KARAMAZOVI

Premijera: 12. svibnja 1998.

Prevoditelj romana ZLATKO CRNKOVIĆ; Adaptacija OZREN PROHIĆ; Redatelj OZREN PROHIĆ; Scenograf ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ; Kostimografkinja IRENA SUŠAC; Glazba LJUPČE KONSTATINOV; Dramaturginja LADA MARTINAC; Scenski pokret KSENIJA ZEC; Oblikovatelj svjetla ZORAN MIHANOVIĆ

Igraju: JOSIP GENDA (Fjodor Pavlović Karamazov); MILAN PLEŠTINA (Dmitrij Fjodorovič Karamazov); ELVIS BOŠNJAK (Ivan Fjodorovič Karamazov); NENAD SRDELIĆ (Alekselj Fjodorovič Karamazov); TRPIMIR JURKIĆ (Smerdjakov); ARIJANA ČULINA (Agrafena Aleksandrova Svetlova); BRUNA BEBIĆ TUDOR (Katerina Ivanovna Verhovceva); ZOJA ODAK (Katerina Osipovna Hohlakova); ANDRIJANA VICKOVIĆ (Lisa); ALEKSANDAR ČAKIĆ (Otac Zosima); FRANKO STRMOTIĆ (Maksimov); PERO VRCA (Grigorij); MIRKO KRALJEV (Pan Musalowicz); FILIP RADOŠ (Pan Vrublewski); ČEDO MARTINIĆ (Vrag); NIKOLA IVOŠEVIĆ (Ipolit Kirilovič); MILIVOJ BEADER (Petjukovič); JOSIP ZOVKO (Rakitin); MLADEN BARBARIĆ (Predsjednik suda); JASNA MALEC (Fenja); TONČI BANOVIĆ (Stražar); DAJANA STOLIĆ, ZDESLAV PETRAŠIĆ, NIKŠA DE MARCHI, IGOR ROGALSKI, SNJEŽANA RADICA, ROZA NASTOSKA, MILAN ZDRAVKOVIĆ, LUKŠA REGJO (Gradani, seljaci, sluge); Svirai: MARIO MARKOVINA (harmonika), DANIRA IPAVEC (harmonika), IVAN HUT (viola), JERKO GRGIĆ (klarinet); Snimljenu glazbu izvodili su: ŽASMINA POKROVAC (viola); PJOTR TARASINKIJEVIĆ (violončelo), ŽELJKO MILIĆ (klarinet), DUNJA LUČEV (harfa), STJEPO KVARANTAN (mandolina), MIRA ĐUKIĆ MILAŠEVIĆ (harmonika)

Poštujući dramsku prirodu "Braće Karamazova" i nalazeći dio razloga za inscenaciju baš u toj činjenici, nastala je scenska adaptacija redatelja Ozrena Prohića. Mogli bismo to čak nazvati drugom polovicom razloga za inscenaciju. Prva polovica leži u mogućnosti zaista dobre, ili filmskim rječnikom rečeno, prirodne glumačke podjele, zato je pothvat 'prevodenja' nekoliko stotina stranica romana u scenski jezik bio scenski logičan i moguć; u glumcima je imao "tijelo", a u romanu "dušu", i to - scensku. Zato je Ozren Prohić 'prevodenje' i nazvao adaptacijom, a ne dramatisacijom. Adaptacija daje scenske koordinate izvornom obliku, dok dramatisacija dramski oblikuje prozni materijal. Dakle, redatelj već tim postupkom određuje svoj stav prema dramskom u romanu - ono je, prema njemu, imanentno romanu, pa ga on zato "samo" prenosi na scenu.

LADA MARTINAC, O scenskoj adaptaciji Ozrena Prohića

ZAGREBAČKO KAZALIŠTE LUTAKA

BRAĆA GRIMM
VUK I SEDAM KOZLIĆA
horror bajka za djecu

Premijera: 13. svibnja 1998.

Scenarij i režija DUBRAVKA I MARIN CARIĆ; tekst MATE MATIŠIĆ; Scenograf ŽELJKO ZORICA; Lutke BARBARA BOUREK; Scenska glazba IGOR SAVIN; Songovi "Di-gi di-gi daj" i "Sto posto lud" "RODERICK NOVY"; Koreografija JASNA FRANKIĆ-BRKLJAČIĆ; Oblikovatelj rasvjete IVO NIŽIĆ

Igraju: PERO JURIČIĆ (Vuk); VESNA TOMINAC (Mama koza); LJILJANA ŠTOKALO (Kozlić Do, Konj); ĐURO ROIĆ (Kozlić Re, Kozlić Mi, Pekar, TV voditelj); BISREKA FATUR (Kozlić Fa, Kozlić La); MESUD DEDOVIĆ (Kozlić So, Kozlić Ti, Kovač); SNJEŽANA BILANDŽIJA (Mjesec)

grupa "RODERICK NOVY": BRANKO KOSTELNIK i DANKO BURIĆ

Dramatičar Mate Matišić nije odolio napasti da u svoj igrokaz na zadanu temu unese prstohvat suvremenosti. Otud "Mujo koji kuje vukov jezik po mjesecu" ne bi li mu stanjio glas, a pjesmuljak "Laži me" s ploče služi Vuku za oponašanje Kozina glasa, da bi mu pak prodavač "koljača i bakljava" objelio prijeteći crne šape. Unatoč tim duhovitim upadicama ovovremenosti u suvremene rasporede bajke, autor vjerno i prilježno slijedi svima poznato događanje. Neće se dogoditi ništa drukčije od dječjeg očekivanja, što nikako ne bi ni bilo dobro. Bajka može i smije na pozornici odjenuti i nešto modernije ruho i staviti svježi "make up", ali mora ostati lako prepoznatljiva kako ne bi iznevjerila povjerenje malog gledatelja.

IGOR MRDUJLAŠ

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE IVANA pl. ZAJCA RIJEKA
IL DRAMA ITALIANO e LA CONTRADA

L' ASSENTE (Odsutan) di BRUNO MAIER

Debutto, 15 maggio 1998.

Riduzione e adattamento di FRANCESCO MACEDONIO e NINO MANGANO; Regia FRANCESCO MACEDONIO; Scene FEDERICO CAUTERO; Luci BORIS BLIDAR; Costumi FABIO BERGAMO; Musiche CARLO MOSER

Personaggi e interpreti: ORAZIO BOBBIO (Murizio); ADRIANO GIRALDI (Enrico); ALIDA DELCARO (Zia Clara - Prima signora - Guardiana); PAOLA BONESI (Maurizio ragazzo - Vilma); TONI PLEŠIĆ (Barb Toni - Gerarca); GIULIO MARINI (Barba Lolù - Maestro Masini - Prof. Paoli); BRUNO NACHINOVICH (Barba Bepi - Lucio - Alberto Viviani - Giudice); ESTER VRANCICH (Madre); MAURIZIO REPETTO (Maurizio giovane); FRANCESCA BRIZZOLARA (Graziella - Aurora - Nadia); MARIA POSTOGNA (Ragazza Bruna - Carmen); MARIA GRAZIA PLOS (Luisa - Carla - Nora - Seconda signora); PAOLO DE PAOLIS (Sergio - Emilio Martini); FABIO MUSCO (Riccardo - Fabio - Luciano Lombardi); ELVIA NACHINOVICH (Maitresse - Cartomante)

Aiuti regista ELIA DAL MASO; Suggestrice SINTIA LACMAN; Direttrice di Scena LILLI ŠVRLJUGA

Intuitivnost Francesca Macedonia i Nina Mangana, odgovornih za kazališnu adaptaciju romana "Odsutan", polazi od jedne tvrdnje iz Maierova romana kojom Maurizio, njegov protagonist, procjenjujući vlastiti život definira sama sebe "čovjekom od papira". I, zapravo, za čovjeka koji je čitav život proveo među knjigama, za pojedinca koji je žrtvovao ljubav i brak zbog svoje karijere, za biće koje vlastite knjige smatra svojom djecom, ni jedna definicija ne odgovara toliko kao definicija čovjeka od papira. Mjesto gdje se papirnati čovjek najbolje osjeća, okružje iz kojega izvire sve njegove emocije i njegova sjećanja može biti jedino ono napučeno desetinama i desetinama knjiga, odnosno knjižnica. Neizbježno je stoga da kazališna adaptacija romana svoj ujedinjujući element, na vizualnoj razini, pronalazi upravo u velikoj knjižnici.

PAOLO QUAZZOLO, Čovjek od papira

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ZAGREBU
i "KIKLOP" ZAGREB

RANKO MARINKOVIĆ
NIKAD VIŠE
humorna igra prema romanu NEVER MORE
(predstava u povodu 85. rođendana autora)

Premijera: 18. svibnja 1998.

Režija i dramaturgija GEORGIJ PARO; Pomoćnik redatelja STEPHANIE JAMNICKY; Scena ALJOŠA PARO; Kostimi BARBARA BOUREK; Glazba BORIS GUBERINA

Igraju: ŠPIRO GUBERINA (Bartol); SINIŠA POPOVIĆ (Longo-Primarijus); VANJA ČIRIĆ (Ita ili Mari)

Ocjenjivački sud Osmih Marulićevih dana i Festivala hrvatske dramske riječi u sastavu Marije Grgičević, kazališne kritičarke s ulogom predsjedavajuće i Marije Sekelez, dramske umjetnice. Jakše Fiamenga, književnika i novinara, Kažimira Hrastea, akademskog kipara i akademika Ivana Aralice, književnika, jednoglasno je odlučio da se NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU U KOMORNOJ IZVEDBI dodijeli predstavi NIKAD VIŠE radenoj po romanu Ranka Marinkovića a u režiji Georgija Para.

KAZALIŠTE "MARIN DRŽIĆ" DUBROVNIK

LUKAS NOLA
HORDA

Premijera: 22. svibnja 1998.

Redatelj LUKAS NOLA; Scenograf MARIN GOZZE; Kostimografkinja ĐURĐA JANEŠ; Skladateljica PAOLA DRAŽIĆ - ZEKIĆ; Oblikovatelj svjetla ALEKSANDAR MONDECAR; Autor teksta i glazbe za song "Letimo" LUKAS NOLA

Igraju: SLAVEN KNEZOVIĆ (Filip Ocvirk); NERMA KRESO (Dora Ocvirk); NIKO KOVAČ (Leo Katančić); MILKA PODRUG - KOKOTOVIĆ (Danica Katančić); LEON LUČEV (Boris Kurlin); MIRKO ŠATALIĆ (Hirš); JASNA ANIČIĆ (Nives)

"Horda" u svijetu filma, ali i drame ima brojne prethodnike: sve one predloške u kojima grupa biva terorizirana od nekoliko kriminalaca ili psihičkih bolesnika. "Horda" ima sreću što je Nola očito dobro ovladao dramskim dijalogom, koristeći se stvarima naučenima iz rada na vlastitim filmskim scenarijima. Osim vještine dijaloga, Nola uspijeva svoje filmsko iskustvo upotrijebiti i u samoj dramaturgiji pa tako scene obiluju napetošću koju naša drama tako rijetko postiže. "Horda" u svakom slučaju ima sve predispozicije da postane prava poslastica hrvatskog glumišta, pogotovo ako njezin autor u procesu realizacije posveti malo više pozornosti unutarnjim odnosima u teroriziranoj grupi, u ovom slučaju obitelji.

JASEN BOKO, Nova hrvatska drama

DRAMSKO KAZALIŠTE GAVELLA

WILLIAM SHAKESPEARE
ZIMSKA PRIČA

Premijera: 22. svibnja 1998.

Prevoditelj MATE MARAS; Redatelj DAVID FARR; Kostimograf i scenograf TI GREEN; Skladatelj STANKO JUZBAŠIĆ; Oblikovatelj rasvjete OLIVIJE MAREČIĆ; Koreograf SNJEŽANA ABRAMOVIĆ; Slikar maske FADIL HANUŠIĆ; Slikarski radovi: učenici ŠPD pod vodstvom prof. DAMIRA BRČIĆA; Kiparski radovi MILJENKO SEKULIĆ; Savjetnik za govor DUBRAVKA OBAD; Pomoćnik redatelja VLATKO BROZ; Pomoćnik koreografa IRENA ŠKARIĆA; Prepjev pjesama STANKO JUZBAŠIĆ; Pjevanje uvježbala NINA COSETTO; Na glazbenoj snimci pjevala je JELENA MIHOLJEVIĆ

Igraju: GORAN GRGIĆ (Leont, kralj Sicilije); KJAJA ŠOŠKIĆ KATONA (Mamilije, njegov sin, sicilijski kraljević); ZORAN GOGIĆ (Kamilio, sicilijski velikaš); SLAVKO BRANKOV (Antigon, sicilijski velikaš); DIJANA BOLANČA (Kleomen, sicilijski velikaš); BARBARA NOLA (Dion, sicilijski velikaš); PJer MENIČANIN (Poliksen, kralj Bohemije); NENAD CVETKO (Florizel, njegov sin, bohemski kraljević); ROBERT UGRINA (Arhidam, bohemski velikaš); SLAVICA KNEŽEVIĆ (Stari pastir, kojeg smatraju Perditičinim ocem); ROBERT UGRINA (Klaun, njegov sin); PREDRAG VUŠOVIĆ (Autolik, skitnica); ĐORĐE KUKULJICA (Mornar); PREDRAG VUŠOVIĆ (Tamničar); SLAVEN JURIŠA (Vrijeme, kao kor); MARINA NEMET BRANKOV (Hermiona, Leontova žena, kraljica); DIJANA BOLANČA (Perdita, Leontova i Hermionina kći); SLAVICA KNEŽEVIĆ (Paulina, Antigonova žena); BARBARA NOLA (Mopsa, pastirica); JELENA MIHOLJEVIĆ (Dorka, pastirica); ĐORĐE KUKULJICA (Prvi plemić); DAMIR MARKOVINA (Drugi plemić); BARBARA NOLA (Prva dama); JELENA MIHOLJEVIĆ (Druga dama); NATALIJA ĐORĐEVIĆ (Treća dama); ANA-MARIJA BOKOR (Četvrta dama); ROBERT UGRINA (Sluga); NATALIJA ĐORĐEVIĆ (Prva pastirica); ANA-MARIJA-BOKOR (Druga pastirica); ĐORĐE KUKULJICA (Prvi pastir); DAMIR MARKOVINA (Drugi pastir)

DJEČJA I LUTKARSKA SCENA HNK U VARAŽDINU

NORCI, musical za djecu prema motivima narodne priče

Praizvedba: 24. svibnja 1998.

Redatelj DUBRAVKO TORJANAC, Scenograf i kostimograf IVAN DUIĆ, Tekstovi pjesama VESNA KOSEC-TORJANAC, Skladatelj DRAGUTIN NOVAKOVIĆ-ŠARLI, Aranžman i programiranje PREDRAG KROBOT, Koreograf BERISLAV TOMIČIĆ

Igraju: ROBERT PLEMIĆ (Mladenec); GORDANA JOB (Mladenka, Gazdarica, Žena hlaćedržea); ZDENKO BRLEK (Stari, Jedan čovek, Muž kaj v hlaće skače, Muž kaj z rešetom svetlo v hižu nosi, Bog); VESNA STILINOVIĆ (Mama, Žena svetlonoseća); BERISLAV TOMIČIĆ (Drugi čovek, Gazda, Vrag kaj se glasi kakti mujcek)

DRAMSKI STUDIO SLIJEPIH I SLABOVIDNIH "NOVI ŽIVOT"

DANIL IVANOVIĆ HARMS
NULE I NIŠTICE

Izvedba obnovljene predstave: 26. svibnja 1998.
(Premijera: svibanj 1995.)

Odabir, dramaturgija, režija NINA KLEFLIN; Prevoditelj VLADIMIR GERIĆ; Scenograf VLADIMIR DOMITROVIĆ; Kostimografkinja MARIJA ŠARIĆ BAN; Glazba DAVOR ROCCO

Igraju: VOJIN PERIĆ (Harms, sve i ništa); MIĆO ZORIĆ (Šaškin, prodavač iz voćnog odjela i glas malog čovjeka); ANTUN LASTRIĆ (Bog); MILJENKO ZEKO (Zlobni apotekar, invalid i sjenka nečiste savjesti); KATICA KRAJAČIĆ (Blagajnica, žena s alatom i svjedok istočnog grijeha); MARINA ZONTA (Djevojčica, Maša, anđeo s mačem); ANITA MATKOVIĆ (Eva, prva žena, domaćica, pripovjedač); MARIJO GLIBO (Poslovoda, smetlar, pijanac); IGOR KUČEVIĆ (Kalugin, stolar, čovjek niska rasta); RUŽICA DRENSKI (Dijete, starica, zmija i Pierot)

Odvažnost, smionost, hrabrost i svi ostali sinonimi za taj svijetli pojam mogli bi stati u jednu riječ: Harms. Zato Dramski studio slijepih igra čudesni Harmsov Mimosvijet. Tko može razumjeti troću humora i dubinu tuge bolje od ovih specifičnih glumaca koji su i sami kao Harms - umjetnima. Harms je u našoj predstavi prkos: protiv ustaljenog reda jednog prosječnog svijeta, jednog malog svijeta koji svojim zakonima ruši sve što je kreativno, novo i drukčije. Starice naših navika umiru, gazimo otrovanu dječicu naše besperspektivne budućnosti i imamo smionost da prošetamo van po štukaturi, fasadnom vijencu zgrade i vičemo dodite svi na predstavu. Petrakov i Kalugin ne mogu spavati, zapleteni u kafkijanske more bude se u znoju jer ih je u njihovoj stvarnosti netko već davno probudio.

NINA KLEFLIN

KAZALIŠTE TREŠNJA

GRIGOR VITEZ - RICHARD SIMONELLI - BRANKO STARC

PLAVI SNIJEG

glazbeni igrogaz

Premijera: svibanj 1998.

Glazbeni igrogaz "Plavi snijeg" prema djelu Grigora Viteza "Plava boja snijega" prilagodio RICHARD SIMONELLI i uglazbio BRANKO STARC; Redatelj i scenografija RICHARD SIMONELLI; Skladatelj BRANKO STARC; Kostimografkinja IKA ŠKOMRLJ; Pomoćnica koreografkinje KATARINA RADOŠEVIĆ GALIĆ; Koreografkinja VLADIMIRA VRHOVŠEK; Korepetitor RIKARD FOGLAR; Voditeljica predstave ALINE ARLAVI ŠARKEZI; Lektorica ĐURDA ŠKAVIĆ

Uloge: ALEKSANDRA NAUMOV (Dvorska luda); RANKO STOJIĆ (Kralj Blentoslav); SANJA MATEJAŠ (Princeza Krizantema); ĐURO ROGINA (General Razbinos); VINKO ŠTEFANAC (Pastir Lakoper); MIROSLAV SUPANC (Mudrac Kladevalj); ANTE RUMORA (Stražar)

Na dvoru blentavog kralja Blentoslava živi mudra dvorska luda, lijepa kraljeva kći Krizantema, grubi i okrutni general Razbinos, nježni pastir Lakoper, kraljev savjetnik Kladevalj i smiješni stražar. Kralj Blentoslav želi zadiviti svoj puk, pa na nagovor mudraca Kladevalja zapovjedi da pada plavi snijeg. Pastir Lakoper žarko ljubi Krizantemu, a ona mu nježno uzvraća ljubav. General Razbinos mrzi Lakopera te želi Krizantemu i kraljevstvo. Razbinosovoj nakani pripomogne Lakoperova nevjerica u plavi snijeg, jer bijesni kralj osudi Lakopera na smrt. Očajna Krizantema prepusti se patnji i padne u samrtničku postelju, ali Razbinosovu urotu vješto sprječi mudra dvorska luda, te na kraju pobijede ljubav i dobrota.

priredila MARINA VUJČIĆ

NAPOМЕНА: Svi tekstovi kojima su popraćene obavijesti o predstavama, ako nije navedeno drukčije, uzeti su iz programskih knjižica predstava. Ispričavamo se kazalištima i autorima čije predstave nisu uvrštene zbog nedostupnosti materijala vezanih uz predstavu